

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2011. gada 25. oktobrī*

Lieta T-190/08

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Čeļabinska (Krievija),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), Novokuzņecka (Krievija),

ko pārstāv P. Vanders Shērens [*P. Vander Schueren*], *avocat*,

prasītājas,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko sākotnēji pārstāvēja J. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pēc tam — J. P. Hikss un B. Drīsens [*B. Driessen*], pārstāvji, kuriem sākotnēji palīdzēja G. Berišs [*G. Berrisch*] un G. Volfs [*G. Wolf*], pēc tam — G. Berišs, *avocats*,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja H. van Vliets [*H. van Vliet*] un K. Talabēra-Rica [*K. Talabér-Ritz*], pārstāvji, pēc tam — H. van Vliets un M. Fransa [*M. França*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību daļēji atcelt Padomes 2008. gada 25. gada Regulu (EK) Nr. 172/2008, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas, Ēģiptes, Kazahstānas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija importam (OV L 55, 6. lpp.) tiktāl, ciktāl tā ir piemērojama prasītājām.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 18. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 Prasītājas — *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)* un *Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)* — ir divas Krievijā reģistrētas sabiedrības, kuras darbojas ferosilīcija ražošanas jomā. Lietas faktu norises laikā šīs divas sabiedrības tirdzniecību Eiropas Kopienā veica ar saistīto sabiedrību starpniecību.
- 2 Eiropas Kopienu Komisija pēc sūdzības, ko 2006. gada 16. oktobrī iesniedza *Euroalliajes* (Ferosakausējumu sadarbības komiteja), uzsāka antidempinga procedūru attiecībā uz Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Ķīnas, Ēģiptes, Kazahstānas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija importu atbilstoši Padomes 1995. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem (turpmāk tekstā — “pamata regula”) (kas ir aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., labojums publicēts OV 2010, L 7, 22. lpp.)), un it īpaši atbilstoši pamata regulas 5. pantam (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 5. pants). Paziņojums par šīs procedūras uzsākšanu tika publicēts 2006. gada 30. novembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 291, 34. lpp.). Izmeklēšana saistībā ar dempingu un tā nodarītajiem zaudējumiem attiecās

uz laikposmu no 2005. gada 1. oktobra līdz 2006. gada 30. novembrim (turpmāk tekstā — “izmeklēšanas laikposms”). Zaudējumu novērtēšanas ietvaros būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2003. gada janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām (turpmāk tekstā — “vērā ņemtais laikposms”).

- 3 Šīs procedūras ietvaros 2007. gada 15. janvārī prasītājas un ar tām saistītās sabiedrības iesniedza savas atbildes uz Komisijas antidempinga anketu. Šajā pašā dienā tās sniedza arī apsvērumus par zaudējumiem, cēloņsakarību starp apgalvotajiem zaudējumiem un strīdīgo importu, kā arī par antidempinga procedūras sākšanas tiesiskumu (turpmāk tekstā — “apsvērumi par zaudējumiem”).
- 4 Laikā no 2007. gada 2. līdz 7. maijam Komisijas [pārstāvji] ieradās prasītāju un ar tām saistīto sabiedrību telpās, lai pārbaudītu to sniegtos datus.
- 5 2007. gada 5. jūnijā Komisijas telpās notika uzklaušīšana, kurā prasītājas izteica savu viedokli par zaudējumiem, cēloņsakarību starp šiem zaudējumiem un importu par dempinga cenām, kā arī par antidempinga procedūras sākšanas tiesiskumu. Attiecībā uz cēloņsakarību prasītājas uzklaušīšanas gaitā uzsvēra pieprasījuma pēc tērauda un enerģijas izmaksu lomu, kā arī dažu Kopienas ražotāju brīvprātīgi pieņemto lēmumu orientēties uz citu preču ražošanu un — dažos gadījumos — beigt ferosilīcija ražošanu.
- 6 2007. gada 29. augustā Komisija publicēja 2007. gada 28. augusta Regulu (EK) Nr. 994/2007, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas, Ēģiptes, Kazahstānas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija importam (OV L 223, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “pagaidu

regula”). Ar pagaidu regulu tostarp tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums, kura likme attiecībā uz prasītāju precēm tika noteikta 22,8 % apmērā.

- 7 Ar 2007. gada 30. augusta vēstuli Komisija prasītājām paziņoja būtiskos faktus un apsvērumus, pamatojoties uz kuriem bija tikuši noteikti pagaidu antidempinga pasākumi (turpmāk tekstā — “pagaidu informācijas dokuments”). Ar 2007. gada 10. septembra vēstuli Komisija prasītājām nosūtīja pagaidu informācijas dokumenta papildinājumu, kas konkrētāk attiecās uz jautājumu par antidempinga procedūras sākšanas tiesiskumu (turpmāk tekstā — “papildu pagaidu informācijas dokuments”).
- 8 2007. gada 1. oktobrī prasītājas sniedza savus apsvērumus par pagaidu informācijas dokumentu un papildu pagaidu informācijas dokumentu. Tajos tās tostarp atkārtoja savus argumentus par zaudējumu noteikšanu, cēloņsakarības starp šiem zaudējumiem un importu par dempinga cenām pastāvēšanu un antidempinga procedūras sākšanas tiesiskumu. Turklāt tās apgalvoja, pirmkārt, ka eksporta cenu aprēķināšana bija kļūdaina, jo aprēķinos izmantotais saistītā importētāja peļņas līmenis bija novērtēts pārāk augstu, un, otrkārt, ka tās bija tikušas “diskriminētas”, jo pagaidu informācijas dokuments *Silmak Ltd*, kas ir Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā reģistrēts ferosilīcija ražotājs, bija paziņots iepriekš.
- 9 2007. gada 18. decembrī Komisija prasītājām nosūtīja vēstuli, kurā bija ietverti būtiskie fakti un apsvērumi, pamatojoties uz kuriem tā bija nodomājusi ieteikt noteikt galīgos pasākumus (turpmāk tekstā — “galīgais informācijas paziņošanas dokuments”). Galīgais informācijas paziņošanas dokuments ietvēra pielikumu, kurš attiecās konkrēti uz *CHEMK* (turpmāk tekstā — “galīgais informācijas paziņošanas dokuments, kas attiecas uz *CHEMK*”). Galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā Komisija paturēja spēkā savus secinājumus par zaudējumiem un cēloņsakarību. Attiecībā uz

eksporta cenas aprēķināšanu Komisija paskaidrojusi, ka tā ir korigējusi minētās cenas noteikšanā izmantoto peļņas līmeni, vairs nepamatodamās uz ar prasītājām saistīta importētāja peļņas līmeni, bet gan uz nesaistīta importētāja prezumēto peļņas līmeni. Savukārt galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā Komisija nav atgriezies pie jautājuma par antidempinga procedūras sākšanas tiesiskumu un nav aplūkojusi prasītāju norādīto problēmu saistībā ar pagaidu informācijas dokumenta iepriekšēju paziņošanu *Silmak*.

- 10 Prasītājas savus apsvērumus par galīgo informācijas paziņošanas dokumentu sniedza ar Komisijai adresētu vēstuli 2008. gada 7. janvārī. Tāpat kā apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu, prasītājas lielu daļu argumentācijas veltījušas jautājumam par zaudējumu noteikšanu un cēloņsakarību starp apgalvotajiem zaudējumiem un importu par dempinga cenām. Turklāt tās apstrīd eksporta cenas noteikšanā izmantoto jauno peļņas līmeņa aprēķināšanas metodi.

- 11 2008. gada 8. februārī prasītājas Komisijai iesniedza lūgumu atlikt antidempinga pasākumu piemērošanu atbilstoši pamata regulas 14. panta 4. punktam (šobrīd — Regulas Nr. 1225/2009 14. panta 4. punkts).

- 12 2008. gada 25. februārī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 172/2008, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas, Ēģiptes, Kazahstānas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija importam (OV L 55, 6. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”). Saskaņā ar apstrīdētās regulas 1. pantu galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro Kopienas brīvas robežpiegādes cenai pirms nodokļa samaksas, prasītāju ražotajām precēm tika noteikta 22,7 % apmērā.

- 13 Ar 2008. gada 28. vēstuli Komisija noraidīja prasītāju lūgumu par [pasākumu] atlikšanu.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 14. maijā, prasītājas cēla šo prasību. Prasība bija vērsta ne vien uz apstrīdētās regulas atcelšanu, bet pakārtoti arī — uz to, lai tiktu atcelts Komisijas 2008. gada 28. februāra lēmums noraidīt prasītāju lūgumu, ko tās bija Komisijai iesniegušas ar 2008. gada 8. februāra vēstuli, atlikt antidempinga maksājumus. Tā bija adresēta Padomei un Komisijai.
- 15 Ar 2008. gada 30. maijā Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtu procesuālo dokumentu prasītājas iesniedza lūgumu par procesa organizatorisko pasākumu un pierādījumu savākšanas pasākumu noteikšanu.
- 16 Ar 2008. gada 19. septembrī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtu procesuālo dokumentu Komisija izteica iebildi par nepieņemamību attiecībā uz prasību atcelt tās 2008. gada 28. februāra lēmumu. Ar atsevišķu procesuālo dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tai pašā dienā, Komisija lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam — gadījumā, ja prasība tiktu atzīta par nepieņemamu daļā, kas vērsta pret minēto lēmumu.
- 17 Ar 2009. gada 12. janvārī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtu procesuālo dokumentu prasītājas iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi par nepieņemamību.

18 Ar 2009. gada 12. maija rīkojumu lietā T-190/08 *CHEMK un KF/Padome* un Komisija (Krājumā nav publicēts) Vispārējā tiesa (otrā palāta) prasību noraidīja kā nepieņemamu daļā, kas bija vērsta pret Komisijas 2008. gada 28. februāra lēmumu. Šajā pašā rīkojumā Vispārējā tiesa atļāva Komisijai iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

19 Ar 2009. gada 26. jūnija vēstuli Komisija informēja Vispārējo tiesu, ka tā atsakās no savām tiesībām iesniegt iestāšanās rakstu, bet ka tā piedalīsies tiesas sēdē.

20 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājām;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Padomes, kuru atbalsta Komisija, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 22 Prasības pamatojumam prasītājas izvirza piecus pamatus. Ar pirmo pamatu prasītājas apstrīd eksporta cenas noteikšanu. Otrais pamats attiecas uz *Silmak* izteikto piedāvājumu attiecībā uz cenu saistībām. Ar trešo pamatu prasītājas apstrīd zaudējumu noteikšanu. Ar ceturto pamatu prasītājas apšaubā cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem. Visbeidzot, ar piekto pamatu prasītājas Komisijai pārmet, ka tā nav apmierinājusi to lūgumus sniegt papildu nekonfidenciālu informāciju par sūdzību.

1. Par pirmo pamatu — nosacīta peļņas līmeņa izmantošanu, nosakot eksporta cenu

Par pirmā pamata pirmo daļu — kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pamatregulas 2. panta 9. punktu

Lietas dalībnieku argumenti

- 23 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pamatregulas 2. panta 9. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts), jo tā uzskatīja, ka saskaņā ar šo pantu tai bija pienākums izmantot nesaistītu importētāju

nosacīto peļņas līmeni, nevis saistītā importētāja faktisko peļņas līmeni. Pēc prasītāju domām, lai gan pamatregulas 2. panta 9. punktā nav paredzēta konkrēta metode saprātīga peļņas līmeņa noteikšanai, šī tiesību norma Padomei neaizliedz izmantot saistīto importētāju faktisko peļņas līmeni, kā to atspoguļo šīs iestādes agrākā prakse. Katrā ziņā ne pamatregulas 2. panta 9. punkts, ne apgalvotā agrākā prakse Padomei neuzliek juridisku pienākumu izmantot nesaistītu importētāju peļņas līmeni.

- 24 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 25 Ievadam jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 8. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 8. punkts) ir noteikts, ka eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precī, kuru eksportē uz Kopienu. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punkta pirmo daļu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkta pirmā daļa) gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja preces netiek pārdotas tālāk neatkarīgam pircējam vai tās tiek tālāk pārdotas tādā stāvoklī, kādā tika importētas.

- 26 Tādējādi no pamatregulas 2. panta 9. punkta izriet, ka Komisija un Padome var uzskatīt, ka eksporta cena nav ticama, divos gadījumos, proti, ja eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai arī ja tie ir vienojušies par kompensāciju mehānismu. Bez šiem diviem gadījumiem visos citos gadījumos iestādēm tad, ja eksporta cena pastāv, ir jābalstās uz to, nosakot dempingu (Vispārējās tiesas 2002. gada 21. novembra spriedums lietā T-88/98 *Kundan* un *Tata*/Padome, *Recueil*, II-4897. lpp., 49. punkts).
- 27 Jānorāda arī, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punkta otro daļu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkta otrā daļa), ja eksporta cenu nosaka, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto citu pieņemamu pamatu, lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos Kopienas robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, ietverot maksājumus un nodokļus, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrāto peļņu. Pamatregulas 2. panta 9. punkta trešajā daļā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkta trešā daļa) ir noteikts, ka koriģējamie izmaksu posteņi ietver saprātīgas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas un peļņu.
- 28 Lai gan pamatregulas 2. panta 9. punktā ir paredzēts, ka tiek veikta korekcija attiecībā uz peļņas līmeni, šajā tiesību normā, kā norāda lietas dalībnieki, nav paredzēta minētā līmeņa aprēķināšanas vai noteikšanas metode. Tajā vienīgi norādīts uz koriģējamā peļņas līmeņa saprātīgo raksturu.
- 29 Saskaņā ar judikatūru šāds saprātīgs peļņas līmenis — tad, ja ražotājs un importētājs Kopienā ir savstarpēji saistīti, — var tikt aprēķināts, pamatojoties nevis uz datiem, kas saņemti no saistītā importētāja un kurus šī saistība var būt ietekmējusi, bet gan pamatojoties uz datiem, kas saņemti no nesaistīta importētāja (attiecībā uz Padomes 1984. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2176/84 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis

(OV L 201, 1. lpp.), 2. panta 8. punkta b) apakšpunktu, kurš būtībā ir identisks pamatregulas 2. panta 9. punktam, skat. Tiesas 1988. gada 5. oktobra spriedumus apvienotajās lietās 273/85 un 107/86 *Silver Seiko u.c./Padome, Recueil, 5927. lpp., 25. punkts*, un apvienotajās lietās 277/95 un 300/85 *Canon u.c./Padome, Recueil, 5731. lpp., 32. punkts*).

- 30 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, pamatregulas 2. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas iestādēm atstāj iespēju izvēlēties, vai izmantot saistītā importētāja faktisko peļņas līmeni vai nesaistītu importētāju nosacīto peļņas līmeni, un vienīgā prasība ir, ka šim peļņas līmenim ir jābūt saprātīgam.
- 31 Prasītāju apgalvojums, ka Padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pamatregulas 2. panta 9. punktu, ir jāaplūko, ņemot vērā šos principus.
- 32 Vispirms jānorāda, ka starp pusēm nav strīda par to, ka izmeklēšanas laikposmā prasītāju ražotā ferosilīcija tirdzniecība notika ar saistītu sabiedrību starpniecību. Tādējādi iestādēm nebija pamatregulas 2. panta 8. punktā paredzētā pienākuma balstīties uz faktisko eksporta cenu, tas ir, cenu, kas faktiski tika maksāta par precēm, kuras tika pārdotas eksportam uz Kopienu. Gluži pretēji — šajā gadījumā bija iespējams piemērot pamatregulas 2. panta 9. punktu, proti, eksporta cenas konstruēšanu, kas nozīmē arī to, ka iestādes bija tiesīgas izvēlēties jebkādu metodi saprātīga peļņas līmeņa noteikšanai.

- 33 Turpinājumā ir jākonstatē, ka prasītājas šo secinājumu neapstrīd. Gluži pretēji — tās apstiprina, ka iestādē bija iespēja izvēlēties starp nesaistīta importētāja nosacīto peļņas līmeni vai saistīta importētāja faktisko peļņas līmeni. Tomēr tās uzskata — kā tās ir precizējušas, atbildot uz jautājumu, ko Vispārējā tiesa uzdeva procesa organizatorisko pasākumu ietvaros —, ka no formulējuma, ko iestādes izmantojušas gan galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 41. punktā, gan apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvērumā, izriet, ka iestādes uzskatīja, ka tām saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu bija pienākums, aprēķinot eksporta cenu, izmantot nesaistīta importētāja nosacītu peļņas līmeni.
- 34 Vispārējā tiesa uzskata, ka galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 41. punkts un apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvēruma nepamato prasītāju apgalvojumu. Faktiski iestādes tajos apstiprina, ka saskaņā ar pastāvīgu praksi peļņas lielumu pamato ar nesaistītu importētāju peļņu. Šāds apgalvojums nekādā ziņā nenorāda uz pienākumu izmantot nesaistīta importētāja nosacītu peļņas līmeni. Ar to vienkārši tiek izdarīta atsauce uz iestāžu praksi, saskaņā ar kuru minētais peļņas līmenis parasti tiek izmantots, lai aprēķinātu eksporta cenu tad, ja eksportētājs un importētājs ir savstarpēji saistīti.
- 35 Šādu galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 41. punkta un apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvēruma interpretāciju, saskaņā ar kuru iestādes vienīgi vēlējušas atsaukties uz vienkāršu praksi, kura atkarībā no apstākļiem vai nu tiek, vai netiek ievērota, apstiprina agrākā iestāžu prakse, kādu savos procesuālajos rakstos aprakstījušas pašas prasītājas. Tādējādi prasītājas atsaucas uz Padomes 1987. gada 5. februāra Regulu (EEK) Nr. 374/87, ar kuru galīgi iekasē pagaidu maksājumu un piemēro galīgo antidempinga maksājumu Japānas izcelsmes gultņu importam (OV L 35, 32. lpp.), kurā Padome, nosakot eksporta cenas, izmantoja saistīto importētāju faktisko peļņas līmeni.

- 36 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāatzīst, ka tas, ka šajā lietā tika izmantots nesaistītu importētāju nosacītais peļņas līmenis, izriet nevis no tā, ka iestādes būtu uzskatījušas, ka tām ir pienākums to izmantot, bet gan no tā, ka iestādes izvēlējās izmantot nesaistītu importētāju peļņas līmeni tāpēc, ka saistītā importētāja peļņas līmeni bija sagrozījusi norēķinu cena starp saistītajām sabiedrībām.
- 37 No tā izriet, ka pretēji prasītāju apgalvotajam šajā sakarā nav pieļauta nekāda kļūda tiesību piemērošanā.
- 38 Papildus jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iestādēm tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā ir plaša rīcības brīvība un tādējādi Savienības tiesa var īstenot vienīgi ierobežotu pārbaudi (Vispārējās tiesas 1998. gada 29. janvāra spriedums lietā T-97/95 *Sinochem/Padome, Recueil*, II-85. lpp., 51. punkts, un 1998. gada 17. jūlija spriedums lietā T-118/96 *Thai Bicycle/Padome, Recueil*, II-2991. lpp., 32. un 33. punkts). Saprātīga peļņas līmeņa noteikšana nav izņēmums attiecībā pret šo judikatūru, jo tā neizbēgami ietver sarežģītu ekonomisku vērtējumu (pēc analogijas skat. Vispārējās tiesas 2000. gada 30. marta spriedumu lietā T-51/96 *Miwon/Padome, Recueil*, II-1841. lpp., 42. punkts, un iepriekš 26. punktā minēto spriedumu lietā *Kundan* un *Tata/Padome*, 50. punkts).
- 39 Šis pirmā pamata daļas ietvaros prasītājas vienīgi apgalvo, ka Padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pamatregulas 2. panta 9. punktu, jo tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka tai bija pienākums izmantot nesaistītu importētāju nosacīto peļņas līmeni, lai gan šajā tiesību normā nav aizliegts izmantot saistītu importētāju faktisko peļņas līmeni, bet tās nevienā brīdī nemēģina pierādīt, ka iestādes būtu pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, faktiski nolemjot izmantot šādu nosacītu peļņas līmeni, nevis saistīta importētāja faktisko peļņas līmeni.

40 No tā izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata otro daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

41 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi EKL 253. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā bez pienācīga pamatojuma nolēmusi atteikties izmantot ar tām saistītā importētāja reālo peļņas līmeni un noteikt eksporta cenu, pamatojoties uz nesaistīta importētāja nosacīto peļņas līmeni.

42 Faktiski Padome, pirmkārt, prasītājām nekad neesot paziņojusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka ar tām saistītā importētāja faktiskā peļņa bija mazāk saprātīga nekā nosacītais peļņas līmenis, kas noteikts, pamatojoties uz nesaistītu importētāju peļņas līmeni. Otrkārt, vienkārša Padomes izdarītā atsauce uz tās agrāko praksi, kas ietver nosacīta peļņas līmeņa izmantošanu, kas noteikts, atsaucoties uz nesaistītu importētāju peļņas līmeni, ņemot vērā EKL 253. pantu, nav pietiekams skaidrojums.

43 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 44 No judikatūras izriet, ka EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāparāda Savienības iestādes, kas ir apstrīdētā akta autore, argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt noteiktā pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un Savienības tiesai veikt kontroli (Tiesas 2003. gada 30. septembra spriedums lietā C-76/01 P *Eurocoton u.c./Padome, Recueil*, I-10091. lpp., 88. punkts, un Vispārējās tiesas 1999. gada 12. oktobra spriedums lietā T-48/96 *Acme/Padome, Recueil*, II-3089. lpp., 141. punkts).
- 45 Šajā ziņā jānorāda, ka Padomei nav pienākuma regulas pamatojumā atbildēt uz visiem faktiem un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā (Vispārējās tiesas 1999. gada 20. oktobra spriedums lietā T-171/97 *Swedish Match Philippines/Padome, Recueil*, II-3241. lpp., 82. punkts). Turklāt pamatojumā nav jāuzskaita visi atbilstošie faktiskie vai juridiskie apstākļi un pamatojuma prasības ir izvērtējamas, ņemot vērā arī tā kontekstu, kā arī visas attiecīgo jautājumu regulējošās tiesību normas (Vispārējās tiesas 1995. gada 28. septembra spriedums lietā T-164/94 *Ferchimex/Komisija, Recueil*, II-2681. lpp., 118. punkts). Pietiek, ja Padome izklāsta faktus un juridiskos apsvērumus, kam ir būtiska nozīme regulas kontekstā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1996. gada 18. septembra spriedumu lietā T-387/94 *Asia Motor France u.c./Komisija, Recueil*, II-961. lpp., 103. un 104. punkts).
- 46 Šajā lietā Padome apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvērumā, kā arī galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 41. punktā ir paskaidrojusi, pirmkārt, ka peļņa, kas izmantota, lai pagaidu posmā noteiktu eksporta cenu, bija attiecīgā saistītā importētāja peļņa, otrkārt, ka saskaņā ar Savienības iestāžu pastāvīgu praksi izmantojamajai peļņai jābalstās uz nesaistītu importētāju peļņu un, treškārt, ka pagaidu posmā

izmantotais peļņas līmenis tādējādi bija jākorrigē, kas izraisīja izmantotās peļņas nelielu pieaugumu, savukārt prasītājas apgalvoja, ka peļņas lielums ir novērtēts pārāk augstu.

47 Pretēji prasītāju apgalvotajam no apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvēruma, kā arī no galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 41. punkta skaidri un vienošķirīgi izriet, ka galīgo antidempinga pasākumu noteikšanas posmā pieņemtais iestāžu lēmums atteikties izmantot ar prasītājiem saistītā importētāja faktisko peļņas līmeni un noteikt eksporta cenu, pamatojoties uz nesaistīta importētāja nosacīto peļņas līmeni, bija tiešas sekas saiknei, kas pastāvēja starp prasītājiem un to importētāju. Šādi rīkojoties, iestādes prasītājiem norādīja, ka tās uzskata, ka ir saprātīgāk izmantot nesaistīto importētāju nosacīto peļņas līmeni nekā saistītā importētāja peļņas līmeni.

48 Turklāt jānorāda, ka savos apsvērumos par galīgo informācijas paziņošanas dokumentu prasītājas ir apstrīdējušas iestāžu lēmumu izmantot nosacīto peļņas līmeni, tādējādi parādot, ka tās ir pilnībā sapratušas iestāžu argumentāciju un spēj aizstāvēt savas tiesības. Konkrētāk, tās, pirmkārt, norādīja iemeslus, kuru dēļ tās uzskata, ka šajā gadījumā nesaistītas sabiedrības peļņas līmeņa izmantošana ir neatbilstoša. Otrkārt, tās izskaidroja, ka faktiskais importētāja peļņas līmenis ir ticams un saprātīgs. Treškārt, tās apgalvoja, ka, lai gan pastāvīga Komisijas prakse ir izmantot nesaistīta importētāja nosacīto peļņas līmeni, neviena pamatregulas tiesību norma Komisijai neliedz izmantot faktisko saistītas sabiedrības peļņas līmeni.

49 Tādējādi pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata trešo daļu — prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 50 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību, jo pamatojuma neesamības dēļ tās neesot varējušas noderīgi aizstāvēt savas intereses. Tā Padome pirms iebildumu raksta iesniegšanas prasītājām nekad neesot piedāvājusi iespēju sniegt to apsvērumus par tās argumentāciju par labu nosacītā peļņas līmeņa izmantošanai. Konkrētāk, vienīgi iebildumu raksta stadijā Padome esot izskaidrojusi pagaidu regulas posmā pieļautās kļūdas, nosakot faktisko peļņas līmeni, raksturu — un par šo kļūdu prasītājas tika informētas vienīgi 2008. gada 3. martā, tas ir, pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas.
- 51 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 52 No judikatūras izriet, ka prasības, kas izriet no tiesību uz aizstāvību ievērošanas, ir jāievēro ne tikai procedūrās, kuru rezultātā var piemērot sankcijas, bet arī tajās izmeklēšanas procedūrās, kas notiek pirms antidempinga regulu pieņemšanas, kas var skart attiecīgos uzņēmumus tieši un individuāli un radīt tiem nelabvēlīgas sekas (Tiesas 1991. gada 27. jūnija spriedums lietā *C-49/88 Al-Jubail Fertilizer/Padome, Recueil*,

I-3187. lpp., 15. punkts). It īpaši ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radītajiem zaudējumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Al-Jubail Fertilizer*/Padome, 17. punkts).

53 Nemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai Padome ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību.

54 Pirmkārt, attiecībā uz prasītāju argumentu, ka Padome pirms iebildumu raksta tām nekad neesot piedāvājusi iespēju sniegt to apsvērumus par tās argumentāciju par labu tam, ka tiek izmantots nosacīts peļņas līmenis, jāatgādina, kā norādīts iepriekš 47. un 48. punktā, ka gan galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 41. punktā, gan apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvērumā skaidri un viennozīmīgi bija norādīts, ka iestāžu lēmums neizmantot ar prasītājiem saistītā importētāja faktisko peļņas līmeni bija tiešas sekas saiknei, kas pastāvēja starp prasītājām un to importētāju. Turklāt savos apsvērumos par galīgo informācijas paziņošanas dokumentu prasītājas ir apstrīdējušas iestāžu lēmumu izmantot nosacīto peļņas līmeni. No tā izriet, ka prasītājām ne vien bija iespēja lietderīgi darīt zināmu savu viedokli par nosacītā peļņas līmeņa izmantošanu, bet tās turklāt arī faktiski ir darījušas zināmu savu viedokli par šo jautājumu.

55 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka Padome pirms iebildumu raksta tām neesot sniegusi nekādus paskaidrojumus par kļūdas, kas pieļauta, nosakot faktisko peļņas līmeni, raksturu, jānorāda, ka faktiskais peļņas līmenis tika izmantots, saistībā ar

pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanu nosakot eksporta cenu. Savukārt no apstrīdētās regulas preambulas 41. apsvēruma izriet, ka galīgo antidempinga pasākumu noteikšanas posmā tika izmantots nosacītais peļņas līmenis. Prasītājas nav pierādījušas, kāda veidā paskaidrojumi, kas, pēc to domām, saņemti novēloti, bija atbilstoši, lai aizstāvētu to intereses saistībā ar apstrīdētās regulas pieņemšanu.

56 No tā izriet, ka nav pieļauts nekāds prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

57 Tādējādi pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata ceturto daļu — labas pārvaldības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

58 Prasītājas apgalvo, ka replikā Padome nav ievērojusi rūpības pienākumu un ir pārkāpusi labas pārvaldības principu. No iebildumu raksta izrietot, ka Padome ir pieļāvusi

acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuru prasītājas tika aizkavētas apstrīdēt prasības pieteikumā tāpēc, ka Padome laikus neizskatīja to argumentus.

59 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

60 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu Statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam, prasītāja prasījumiem un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētāja varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu pieņemt lēmumu par attiecīgo prasību. Ar mērķi nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, lai prasības pieteikums būtu pieņemams, galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem tas balstīts, jāizriet, vismaz isumā, bet loģiski un saprotami, no paša prasības pieteikuma teksta (Vispārējās tiesas 1997. gada 6. maija spriedums lietā T-195/95 *Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, II-679. lpp., 20. punkts, un 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands* u.c./Komisija, Krājums, II-315. lpp., 64. punkts).

61 Taču faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem prasītājas balstās, pamatojot šo iebildumu, saprotami neizriet no to procesuālajiem rakstiem. Tā tās apgalvo, ka, tā kā Padome neesot laikus izskatījusi to argumentus, tās esot tikušas kavētas apstrīdēt acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Prasītājas tomēr neprecizē ne to, uz kādiem argumentiem tās atsaucas, ne arī to, par kādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā ir runa.

- 62 Līdz ar to pirmā pamata ceturtnā daļa ir jānoraida kā nepieņemama, un tādējādi viss pirmais pamats ir jānoraida.

2. Par otro pamatu — *Silmak* piedāvātajām cenu saistībām

Par otrā pamata pirmo daļu — vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 63 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, jo tā esot paziņojusi pagaidu informācijas dokumentu *Silmak* iepriekš, tādējādi ļaujot tai piedāvāt cenu saistības. Tās norāda, ka Padome minēto dokumentu nav vienlaicīgi paziņojusi prasītājām, lai gan to situācija bija identiska *Silmak* situācijai. Turklāt tās apgalvo, ka saskaņā ar Tiesas 1990. gada 11. jūlija spriedumu lietā *C-323/88 Sermes* (*Recueil*, I-3027. lpp., 46. un 47. punkts) “diskrimināciju” nevar pamatot attiecīgo personu atšķirīgais juridiskais statuss, izņemot, ja pastāv tiesību aktu bāze, kas pamato šīs atšķirības. Taču Padome pati ir atsaukusies uz pastāvīgu praksi, nevis uz tiesību aktu.

- 64 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 65 Vienlīdzīgas attieksmes princips, pirmkārt, aizliedz dažādi attiekties pret līdzīgām situācijām un, otrkārt, vienādi attiekties pret dažādām situācijām, ja vien šādai attieksmei nav objektīvi iemesli (Tiesas 2005. gada 27. janvāra spriedums lietā C-422/02 P *Europe Chemi-Con (Deutschland)*/Padome, Krājums, I-791. lpp., 33. punkts).
- 66 Šajā ziņā Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītājas un *Silmak* nevar tikt atzītas par līdzīgās situācijās esošām.
- 67 Jāatgādina, ka Padome savos procesuālajos rakstos paskaidro, ka iestādes ir rīkojušās saskaņā ar 1994. gada 9. un 10. decembrī notikušās Esenes (Vācija) Eiropadomes secinājumiem, kā arī saskaņā ar Stabilizācijas un asociācijas nolīguma starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, no otras puses (OV 2004, L 84, 13. lpp.; turpmāk tekstā — “SAN”), 36. panta 2. punktu. Saskaņā ar šiem principiem Komisija antidempinga izmeklēšanām, kas attiecas uz kandidātvalstīm, ir iedibinājusi pastāvīgu praksi aptuveni divus mēnešus pirms pagaidu pasākumu noteikšanas informēt Stabilizācijas un asociācijas padomi, attiecīgo valdību un ražotājus eksportētājus par faktiem, uz kuru pamata tā ir paredzējusi ierosināt noteikt pagaidu pasākumus. Padome precizē, ka šī informācija, kura attiecas vienīgi uz faktiem, kas pierāda dempingu, ir domāta galvenokārt tam, lai dotu eksportētājam iespēju iesniegt cenu saistību piedāvājumu.
- 68 Jānorāda — tāpat, kā to darījusi Padome —, ka SAN 36. panta 2. punktā ir paredzēts, pirmkārt, ka Stabilizācijas un asociācijas padome jāinformē par dempinga gadījumiem, tiklīdz ir uzsākta antidempinga izmeklēšana, un, otrkārt, ka, ja dempings netiek izbeigts vai netiek panākts cits apmierinošs risinājums 30 dienu laikā no lietas

nodošanas Stabilizācijas un asociācijas padomei, var tikt noteikti atbilstoši pasākumi. No šīs tiesību normas izriet, ka pirms pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanas katrā ziņā jānotiek saziņai starp Komisiju un Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā reģistrētajiem ražotājiem eksportētājiem, jo bez tā nav iedomājams apmierinošs risinājums šīs tiesību normas izpratnē. Šī paša iemesla dēļ no šīs tiesību normas izriet, ka būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata iestādes ir iecerējušas ierosināt pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanu, ražotājiem eksportētājiem ir jādara zināmi, jo bez tā šiem pēdējiem minētajiem būtu grūti piedāvāt apmierinošu risinājumu.

69 Tā kā *Silmak* ir Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā reģistrēts ražotājs, tam tika piemērota šī tiesību norma un tas saņēma pagaidu informācijas dokumentu iepriekš, kas tam ļāva izteikt Komisijai cenu saistību piedāvājumu. Tādējādi minētā dokumenta iepriekšēja paziņošana *Silmak* nav vienlīdzīgas attieksmes pārkāpums, jo šī sabiedrība, ņemot vērā SAN 36. panta 2. punkta piemērošanu, bija no prasītāju situācijas atšķirīgā situācijā.

70 Šo secinājumu neliek apšaubīt prasītāju argumenti, kas balstīti uz iepriekš 63. punktā minēto spriedumu lietā *Sermes*.

71 Pirmkārt, pretēji prasītāju apgalvotajam, Tiesa šajā spriedumā vispārēji neapgalvo, ka "diskrimināciju" attiecīgo personu atšķirīgais juridiskais statuss var pamatot tikai tad, ja pastāv tiesību aktu bāze, kas pamato šīs atšķirības. Lietā, kurā tika pasludināts minētais spriedums, prasītāja apgalvoja, ka konkrēto tiesību normu par Vācijas iekšējo tirdzniecību piemērošana, kas ļāva veikt eksportu no Vācijas Demokrātiskās Republikas uz Vācijas Federatīvo Republiku bez antidempinga maksājumiem, bija

“diskriminācija”. Savā spriedumā Tiesa atbildēja, ka *Sermes* norādītās atšķirīgās attieksmes normatīvais pamats bija protokols, kurš bija līguma sastāvdaļa, un tādējādi tā nevarēja tikt uzskatīta par “diskrimināciju”. Tādējādi Tiesa vienīgi apstiprināja to, ka protokols, kurš ir līguma sastāvdaļa un paredz īpašas tiesību normas attiecībā uz Vācijas iekšējo tirdzniecību, ir objektīvs iemesls, kurš attaisno labvēlīgāku attieksmi pret Vācijas Demokrātiskajā Republikā reģistrētajiem ražotājiem eksportētajiem atbilstoši iepriekš 65. punktā minētajai judikatūrai.

72 Otrkārt, katrā ziņā ir jāatzīst, ka šajā lietā — kā jau norādīts iepriekš 68. punktā — pamats atšķirīgajai attieksmei pret *Silmak* un prasītājām bija rodams normatīvā dokumentā, proti, SAN 36. panta 2. punktā.

73 Papildus jānorāda, ka prasītājas nav juridiski pietiekami pierādījušas, ka “diskriminējošas attieksmes” attiecībā uz pagaidu informācijas dokumenta paziņošanu atzišana būtu varējusi ietekmēt apstrīdētās regulas tiesiskumu, tādējādi pamatojot tās atcelšanu. Iztaujātas par šo jautājumu tiesas sēdē, prasītājas atgādināja, ka savos procesuālajos rakstos tās esot paskaidrojušas, ka šīs “diskriminējošas attieksmes” dēļ Padome apstrīdētajā regulā prasītājām uzlika pienākumu maksāt antidempinga maksājumus piecus ar pusi gadus, bet *Silmak* — tikai piecus gadus.

74 No vienas puses, pieņemot, ka šis apgalvojums jāinterpretē kā tāds, kas nozīmē, ka apstrīdētā regula ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājām, jo arī *Silmak* būtu bijis

jāuzliek pienākums maksāt antidempinga maksājumu piecus ar pusi gadus, jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru vienlīdzīgas attieksmes principa vai nediskriminācijas principa ievērošana, kāda tā ir atgādināta iepriekš šī sprieduma 65. punktā, ir jāsaskaņo ar tiesiskuma principa ievērošanu, saskaņā ar kuru neviens savā labā nevar atsaukties uz pārkāpumu, kurš ir izdarīts cita labā (šajā ziņā skat. Tiesas 1985. gada 4. jūlija spriedumu lietā 134/84 *Williams/Revīzijas palāta*, *Recueil*, 2225. lpp., 14. punkts un tajā minētā judikatūra; Vispārējās tiesas 1998. gada 14. maija spriedumu lietā T-308/94 *Cascades/Komisija*, *Recueil*, II-925. lpp., 259. punkts, un 2002. gada 20. marta spriedumu spriedums lietā T-23/99 *LR AF 1998/Komisija*, *Recueil*, II-1705. lpp., 367. punkts). Tādējādi prasītājas prasību atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājam, nevar balstīt uz apstākli, ka ar minēto regulu *Silmak* prettiesiski uzlikts pienākums maksāt vienīgi piecus ar pusi gadus.

⁷⁵ No otras puses, pieņemot, ka šis apgalvojums jāinterpretē kā tāds, kas nozīmē, ka apstrīdētā regula ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājam, jo arī tām, tāpat kā *Silmak*, būtu bijis jāuzliek pienākums maksāt antidempinga maksājumus tikai piecus gadus, jāatgādina — kā izriet no apstrīdētās regulas preambulas 132. apsvēruma, prasītājas Komisijai piedāvāja cenu saistības un tā šīs saistības noraidīja. Prasītājas nav izvirzījušas nekādus argumentus, kas varētu pierādīt, ka cenu saistības, ko tās būtu varējušas piedāvāt agrāk, tai pat laikā, kad *Silmak*, būtu atšķirušas no saistībām, ko tās piedāvāja pēc galīgā informācijas paziņošanas dokumenta paziņošanas un ka tādējādi tām būtu bijušas lielākas izredzes, ka Komisija tās pieņems. Tādējādi “diskriminējošas attieksmes” par labu *Silmak* atzīšana katrā ziņā nevarēja būt pamats apstrīdētās regulas atcelšanai.

⁷⁶ Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata otro daļu — pamatregulas 6. panta 7. punkta, 8. panta 4. punkta un 20. panta 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- ⁷⁷ Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi pamatregulas 20. panta 1. punktu, 6. panta 7. punktu un 8. panta 4. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 1. punkts, 6. panta 7. punkts un 8. panta 4. punkts).
- ⁷⁸ Pirmkārt, prasītājas norāda, ka pamatregulas 20. panta 1. punktā noteikts, ka pagaidu informācijas dokuments eksportētājiem var tikt paziņots vienīgi pēc pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanas un pēc rakstveida pieprasījuma. Prasītājas apgalvo, ka, lai gan *Silmak* Komisijai nebija iesniedzis rakstveida pieprasījumu par pagaidu informācijas dokumenta paziņošanu, tas tam tika paziņots 2007. gada 11. jūlijā, proti, labu laiku pirms pagaidu regulas pieņemšanas.
- ⁷⁹ Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka cenu saistības, ko *Silmak* piedāvāja, pamatojoties uz prettiesisku pagaidu informācijas dokumenta izpaušanu, tika iekļautas procedūras lietas materiālu nekonfidenciālajā versijā tikai pēc oficiālas pagaidu regulas publikācijas, kas, pēc prasītāju domām, ir pretrunā pamatregulas 6. panta 7. punktam un 8. panta 4. punktam. Prasītājas par cenu saistībām uzzinājušas vienīgi no pagaidu regulas un varējušas pārbaudīt nekonfidenciālo versiju vienīgi 2007. gada 3. septembrī.

80 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 81 Pirmkārt, attiecībā uz iebildumu par pamatregulas 20. panta 1. punkta pārkāpumu jāatgādina, ka šis pants attiecas uz informācijas izpaušanu [procedūras] dalībniekiem. Precīzāk, šajā pantā attiecīgajām personām ir paredzēta iespēja pieprasīt, lai viņas tiktu informētas par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi, un precizēta [informācijas sniegšanas] kārtība. Tā pamatregulas 20. panta 1. punktā ir noteikts, ka pieprasījumi par informācijas izpaušanu ir jāiesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas un informācija ir jāsniedz rakstveidā pēc iespējas ātrāk.
- 82 Tomēr nekas šī panta formulējumā neļauj secināt — kā apgalvo prasītājas —, ka pagaidu informācijas dokuments var tikt paziņots eksportētājiem vienīgi pēc pagaidu antidempinga pasākumu ieviešanas un pēc rakstveida pieprasījuma. Lai gan no pamatregulas 20. panta 1. punkta var secināt, ka attiecīgās personas nevar pieprasīt informācijas dokumenta paziņošanu pirms pagaidu pasākumu noteikšanas un ka tām savs pieprasījums jāiesniedz rakstveidā, šis pants Komisijai neaizliedz izrādīt iniciatīvu un šo dokumentu paziņot pirms pagaidu pasākumu noteikšanas un bez tai šai sakarā adresēta rakstveida pieprasījuma.
- 83 Tādējādi prasītāju izvirzītā iebilduma pamatā ir pamatregulas 20. panta 1. punkta kļūdaina izpratne un tas līdz ar to jānoraida.

- 84 Otrkārt, attiecībā uz iebildumu par pamatregulas 6. panta 7. punkta un 8. panta 4. punkta pārkāpumu jāatgādina, pirmām kārtām, ka pamatregulas 6. panta 7. punktā būtībā ir paredzēts, ka attiecīgās personas, iesniedzot rakstveida pieprasījumu, var lūgt atļauju iepazīties ar nekonfidencialajiem lietas materiāliem un ka tās var izteikt apsvērumus par minētajos lietas materiālos ietverto informāciju, un šie apsvērumi Komisijai jāņem vērā. Otrām kārtām, ka [procedūras] pusēm, kas piedāvā cenu saistības, ir jāiesniedz šo saistību nekonfidenciāla versija, lai tās tādējādi varētu tikt paziņotas personām, kuras skar izmeklēšana.
- 85 Atkal jānorāda, ka nekas šo tiesību normu formulējumā neapstiprina prasītāju apgalvojumu, ka tas, ka *Silmak* piedāvātās cenu saistības tikušas iekļautas lietas materiālu nekonfidencialajā versijā tikai pēc pagaidu regulas oficiālās publikācijas, ir pretrunā pamatregulas 6. panta 7. punktam un 8. panta 4. punktam. Lai gan šajās tiesību normās ir paredzēts, no vienas puses, [procedūras] dalībnieku, kas ir piedāvājuši cenu saistības, pienākums iesniegt šo saistību nekonfidenciālu versiju un, no otras puses, Komisijas pienākums attiecīgajām personām, kas ir iesniegušas rakstveida pieprasījumu, piešķirt piekļuvi minētajai nekonfidencialajai versijai, tās neietver nekādas norādes un *a fortiori* — nekādus pienākumus attiecībā uz brīdi, kad cenu saistību kopija ir jāiesniedz procedūras materiālu nekonfidencialajā versijā.
- 86 Tādējādi, tāpat kā attiecībā uz iepriekšējo iebildumu, jāatzīst, ka šī iebilduma pamatā ir pamatregulas 6. panta 7. punkta un 8. panta 4. punkta kļūdaina izpratne, un tas līdz ar to jānoraida.
- 87 Turklāt jānorāda, ka tāda procesuāla nelikumība, uz kādu šajā lietā atsaucas prasītājas, var likt atcelt apstrīdēto regulu vienīgi tad, ja tā var konkrēti ietekmēt to tiesības uz aizstāvību un tādējādi minētās regulas saturu (šajā ziņā skat. Tiesas 1980. gada

10. jūlija spriedumu lietā 30/78 *Distillers Company*/Komisija, *Recueil*, 2229. lpp., 26. punkts).

- ⁸⁸ Prasītājas nav izvirzījušas nevienu argumentu, kas varētu pierādīt, ka cenu saistībām, kuras tās būtu varējušas piedāvāt agrāk, pēc iepazīšanās ar *Silmak* cenu saistībām un pagaidu informācijas dokumentu, pirmkārt, būtu bijis no cenu saistībām, kuras tās piedāvāja pēc galīgā informācijas paziņošanas dokumenta paziņošanas, atšķirīgs saturs un, otrkārt, ka tām būtu bijušas lielākas izredzes, ka Komisija tās pieņems. Tādējādi tās nav pierādījušas, ka apstrīdētās regulas saturs attiecībā uz prasītājām būtu bijis citāds, ja nebūtu notikušas nelikumības, uz kurām tās atsaucas.
- ⁸⁹ Ņemot vērā iepriekš minēto, otrā pamata otrā daļa jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata trešo daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- ⁹⁰ Prasītājas apgalvo, ka Padome neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu. Lai gan savos apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu tās ir atsaukušās uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, Padome tām nevienā brīdī, arī ne apstrīdētajā regulā, nav izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ tā ir izpaudusi pagaidu

informācijas dokumentu iepriekš, uzsākusi sarunas par cenu saistībām un pieņēmusi minētās saistības.

91 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

92 Šis iebildums ir jāizskata, ņemot vērā iepriekš 44. un 45. punktā minēto judikatūru.

93 Šajā lietā Komisija pagaidu regulas preambulas 175. un 180. apsvērumā ir izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka *Silmak* piedāvātās cenu saistības bija pieņemamas. Padome apstrīdētās regulas 130.–132. punktā ir arī izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ tā nolēma nepieņemt četru ražotāju eksportētāju piedāvātās cenu saistības un atsaukt *Silmak* piedāvāto saistību pieņemšanu. Šādi rīkodamās, iestādes ir ievērojušas iepriekš 44. un 45. punktā minētajā judikatūrā noteiktās prasības.

94 Savukārt saskaņā ar šo pašu judikatūru un pretēji prasītāju apgalvotajam Padomei nebija pienākuma atbildēt uz prasītāju apsvērumiem par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, kas izrietot no pagaidu informācijas dokumenta iepriekšējās izpaušanas. Lai gan iemesliem, kuru dēļ Komisijai piedāvātās cenu saistības tiek pieņemtas vai noraidītas, ir būtiska nozīme apstrīdētās regulas sistēmā, nevar apgalvot, ka tas tā ir arī attiecībā uz galīgā informācijas paziņošanas dokumenta iepriekšējās paziņošanas *Silmak* iemesliem. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka iepriekš 73.–75. punktā ir jau konstatēts, ka vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma atzīšana attiecībā uz minētā

dokumenta iepriekšēju izpaušanu nevarēja ietekmēt apstrīdētās regulas tiesiskumu. Tādējādi, pieņemot, ka prasītājas būtu saņēmušas paskaidrojumus par pagaidu informācijas dokumenta iepriekšējas izpaušanas iemesliem, šādi paskaidrojumi tām nebūtu radījuši skaidrību par iemesliem, kuru dēļ viņu cenu saistības tika noraidītas, bet *Silmak* cenu saistības tika pieņemtas pagaidu posmā, taču galīgajā posmā noraidītas. Citiem vārdiem, pagaidu informācijas dokumenta iepriekšējas izpaušanas iemesli nevar tikt uzskatīti par apstrīdētās regulas pamatu tādējādi, ka bez šo iemeslu paskaidrojumiem prasītājas šo regulu nevarētu saprast.

95 Tādējādi otrā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata ceturto daļu — prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

96 Prasītājas uzskata, ka to tiesības uz aizstāvību ir tikušas pārkāptas, jo *Silmak* cenu saistības netika iekļautas lietas materiālu nekonfidencialajā versijā laikus, proti, brīdī, kad nekonfidencialie dati bija noderīgi attiecīgo personu tiesību uz aizstāvību īstenošanai. Lai gan Padome apgalvo, ka tā esot iekļāvusi minētās saistības lietas materiālu nekonfidencialajā versijā 2007. gada 3. augustā, prasītājas norāda, ka uz saistību kopijas, ar kuru tās iepazinās lietas materiālu nekonfidencialajā versijā, ir 2007. gada 3. septembra datums, kas norāda, ka patiesībā tā netika iekļauta nekonfidencialajos

lietas materiālos pirms šī datuma. Šī iemesla dēļ prasītājas nevarēja piedāvāt cenu saistības pirms pagaidu pasākumu noteikšanas un to tiesības uz aizstāvību esot tikušas pārkāptas.

- 97 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 98 Jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, uz kuru izdarīta atsauce iepriekš 52. punktā, ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli. No judikatūras izriet arī, ka par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu nevar runāt tad, ja ir pierādīts, ka, neraugoties uz iestāžu pieļauto nelikumību, prasītājas administratīvā procesa laikā ir varējušas lietderīgi paust savu viedokli (Vispārējās tiesas 1998. gada 19. novembra spriedums lietā T-147/97 *Champion Stationery u.c./Padome, Recueil*, II-4137. lpp., 79. punkts). Visbeidzot, prasītājai jāpierāda, ka, ja šī nelikumība nepastāvētu, tā būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību (šajā ziņā skat. Tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-51/92 P *Hercules Chemicals/Komisija, Recueil*, I-4235. lpp., 81. punkts, un 2002. gada 15. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij u.c./Komisija, Recueil*, I-8375. lpp., 318. punkts).
- 99 Šajā lietā prasītājas apgalvo, ka *Silmak* piedāvāto cenu saistību nekonfidenciālā versija procedūras lietas materiālos bija jāiekļauj 2007. gada 3. augustā, tas ir, pirms pagaidu regulas pieņemšanas. Tomēr tās nepaskaidro, kādā veidā, pirmkārt, šī nelikumība tās ir kavējusi lietderīgi paust savu viedokli un, otrkārt, nepastāvot šai nelikumībai, tās būtu varējušas labāk nodrošināt savu aizstāvību. Šajā ziņā, lai gan prasītājam nebija piekļuves *Silmak* piedāvāto cenu saistību nekonfidenciālajai versijai pirms pagaidu

regulas pieņemšanas, tās tomēr varēja Komisijai iesniegt šādas saistības, kā minēts apstrīdētās regulas preambulas 132. apsvērumā, pēc galīgā informācijas paziņošanas dokumenta paziņošanas. Prasītājas nav izvirzījušas nekādus faktus, kas pierādītu, ka saistības, kuras tās būtu varējušas piedāvāt agrāk, pēc iepazīšanās ar *Silmak* saistībām, pirmkārt, būtu atšķirušās no saistībām, kuras tās piedāvāja pēc galīgā informācijas paziņošanas dokumenta paziņošanas, otrkārt, ka tām būtu bijušas lielākas izredzes, ka Komisija tās pieņems. Tādējādi jāatzīst, ka prasītājas nebūtu labāk nodrošinājušas savu aizstāvību, ja tām pirms pagaidu regulas pieņemšanas būtu bijusi piekļuve *Silmak* saistībām.

100 Tādējādi iestādēm nevar pārņemt nekādu prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. No tā izriet, ka otrā pamata ceturtā daļa jānoraida kā nepamatota.

101 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, otrais pamats ir jānoraida kopumā.

3. Par trešo pamatu — zaudējumu noteikšanu

Lietas dalībnieku argumenti

102 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 6. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 6. punkts), jo lielākā daļa Kopienas ražošanas nozares nav cietusi nekādus zaudējumus. Nevar apstrīdēt, ka *FerroAtlántica SL* un

FerroPem SAS, kas ir divi Kopienas ferosilīcija ražotāji, kuri izmeklēšanas laikposmā pārstāvēja ļoti nozīmīgu Kopienas ražošanas nozares daļu ražošanas jaudas un ražošanas apjoma ziņā, šajā laikposmā nav cietuši nekādus zaudējumus, jo to ražošana, pārdošana un jaudas izmantošanas līmenis bija stabili un pat pieauga. Tomēr Padome, pamatojoties uz pamatregulas 4. pantu un 3. panta 5. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 4. pants un 3. panta 5. punkts), uzskatīja, ka tai jānosaka būtiskie zaudējumi Kopienas ražošanas nozarei, kopumā ņemtai. Pēc prasītāju domām, Padome ir acimredzami pieļāvusi vairākas “būtiskas kļūdas”.

¹⁰³ Pirmkārt, esot juridiski kļūdaini apgalvot, ka zaudējumu novērtēšana Padomei uzliek pienākumu ņemt vērā vienīgi tos ekonomiskos faktoros, kuri identiskā veidā ietekmē visus Kopienas ražošanas nozares dalībniekus. Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka, lai gan pamatregulas 3. pantā ir prasīts, lai būtiski zaudējumi tiktu noteikti Kopienas ražošanas nozarei, šajā tiesību normā nav precizēts, vai Komisijai jāpamatojas vienīgi uz Kopienas ražotāju, kopā ņemtu, rezultātiem, kas noteikti vidējā svērtā formā, vai arī tai jāņem vērā arī katra Kopienas ražotāja individuālie rezultāti.

¹⁰⁴ Otrkārt, prasītājas atgādina, ka Padomei ir pienākums pierādīt, ka pastāv būtiski zaudējumi pamatregulas 3. panta 1. un 6. punkta (pamatregulas 3. panta 1. punkts tagad ir Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 1. punkts) izpratnē. Prasītājas pirmām kārtām apgalvo, ka tad, ja lielākā daļa Kopienas ražošanas nozares nav cietusi nekādus zaudējumus, ne no juridiskā, ne no faktiskā viedokļa nevar pastāvēt būtiski Kopienas ražošanas nozarei radīti zaudējumi. Turpinājumā prasītājas uzskata, ka šādos apstākļos noteiktie pasākumi ir nesamērīgi. Visbeidzot tās apgalvo, ka Kopienas ražošanas

nozarei, kuras lielākā daļa patiesībā nav cietusi nekādus zaudējumus, radītu būtisku zaudējumu noteikšana nevar tikt uzskatīta par tādu, kas balstīta uz “drošiem un uzticamiem pierādījumiem” un kas veikta objektīvi. Pamatregulas 3. panta 2. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 2. punkts) prasīts, lai šāda [zaudējumu] noteikšana pamatotos uz tiešiem pierādījumiem un objektīvu importa, par kuru tiek apgalvots, ka tas ir imports par dempinga cenām, ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

105 Treškārt, prasītājas uzskata, ka, no vienas puses, Padomes pieeja, ko veido zaudējumu noteikšana, pamatojoties uz Kopienas ražošanas nozares, to ņemot kopumā, vidējiem svērtajiem rezultātiem, nav paredzēta pamatregulā un *a fortiori* šajā regulā nav paredzēta kā vienīgā metode, kas ļauj noteikt zaudējumu pastāvēšanu. No otras puses, gadījumā, ja Padomes pieeja, ko veido zaudējumu noteikšana, pamatojoties uz Kopienas ražošanas nozares, to ņemot kopumā, vidējiem svērtajiem rezultātiem, būtu pareiza, šāda pieeja būtu pretrunā aizliegumam ļaunprātīgi izmantot tiesības, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips, kā arī nostiprināts judikatūrā.

106 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

107 Prasītājas būtībā apstrīd Padomes secinājumu, ka Kopienas ražošanas nozare ir cietusi zaudējumus, lai gan saskaņā ar prasītāju apgalvoto divu Kopienas ražotāju, kuri pārstāv lielāko daļu no Kopienas ražošanas nozares, ražošana, pārdošana un ražošanas

jaudas izmantošanas līmenis ir bijuši stabili un pat pieauguši. Tās apgalvo, ka, šādi rīkojoties, Padome esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 6. punktu.

- 108 Trešā pamata izskatīšana prasa divdaļīgu pieeju. Pirmkārt, jāinterpretē pamatregulas 3. panta 6. punkts un vispārīgāk — minētās regulas 3. pants, kurš attiecas uz zaudējumu noteikšanu, lai noteiktu pienākumus, kas šajā pēdējā minētā tiesību normā paredzēti iestādēm attiecībā uz zaudējumu novērtēšanas metodi. Otrkārt, jāpārbauda, vai šajā lietā iestādes ir rīkojušās atbilstoši šajā tiesību normā paredzētajiem principiem, tostarp attiecībā uz *FerroPem* un *FerroAtlántica* situāciju, kādu to aprakstījušas prasītājas.
- 109 Pirmkārt, attiecībā uz pamatregulas 3. panta 6. punkta, par kuru prasītājas apgalvo, ka tas esot ticis pārkāpts, interpretāciju jānorāda, ka šajā tiesību normā ir noteikti trīs principi. Pirmām kārtām, zaudējumu analīze pieprasa, lai iestādes pierāda importa par dempinga cenām ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari. Otrām kārtām, šajā tiesību normā precizēts, ka jāanalizē importa par dempinga cenām apjoma un/vai cenu līmeņa ietekme. Trešām kārtām, zaudējumiem jābūt būtiskiem.
- 110 Savukārt šajā tiesību normā nav aprakstīta metode, kas iestādēm jāizmanto, analizējot importa par dempinga cenām apjoma un/vai cenu līmeņa ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari. Šajā ziņā jāatsaucas uz pamatregulas 3. panta 2. un 5. punktu. Šīs regulas 3. panta 2. punktā vispārīgi noteikts, ka zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvu pārbaudi. Pamatregulas 3. panta 5. punktā noteikts, ka, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli. Tajā ietverts neizsmeļošs minēto būtisko ekonomikas faktoru un indeksu

uzskaitījums un precizēts, ka neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

- 111 Tādējādi no pamatregulas 3. panta 2., 5. un 6. punkta, tos lasot kopā, izriet, ka zaudējumu noteikšana paredz uz tiešiem pierādījumiem pamatotu objektīvu pārbaudi par importa par dempinga cenām apjoma un/vai cenu līmeņa ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari un šī pārbaude ietver minētajai ražošanas nozarei būtiskos ekonomikas faktoros un indeksus, kas raksturo tās stāvokli.
- 112 Jāprecizē arī, ka Kopienas ražošanas nozares jēdziens, uz kuru ir atsauce pamatregulas 3. panta 2., 5. un 6. punktā, ir definēts šīs pašas regulas 4. panta 1. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 4. panta 1. punkts), kurā noteikts, ka ar “Kopienas ražošanas nozari” saprot līdzīgo preču ražotāju kopumu Kopienā vai arī tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo preču apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma Kopienā pamatregulas 5. panta 4. punkta izpratnē (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 5. panta 4. punkts).
- 113 Pamatregulas 5. pants attiecas uz antidempinga lietas izskatīšanas uzsākšanu. Tā 4. punktā ir noteikts, ka tiek uzskatīts, ka sūdzību, kura ir antidempinga lietas izskatīšanas uzsākšanas pamatā, ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Kopienas ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto atbilstošo preču apjoma.

- 114 Tādējādi no iepriekš 109.–113. punktā minēto tiesību normu analīzes izriet, ka, pirmām kārtām, lai gan iestāžu veiktajai pārbaudei jānovēd pie secinājuma, ka Kopienas ražošanas nozarei radītie zaudējumi ir būtiski, netiek prasīts, lai visi ekonomikas faktori un indeksi parādītu negatīvu tendenci. Otrām kārtām, iestādēm ir jānovērtē importa par dempinga cenām ietekme uz Kopienas ražošanas nozari kopumā — proti, uz visiem Kopienas ražotājiem vai vismaz uz tiem Kopienas ražotājiem, kuri ir atbalstījuši antidempinga procedūras uzsākšanu un kuru kopējais saražotais preču apjoms veido vairāk nekā 50 % no kopējā saražotā attiecīgo preču apjoma — bet tām ir brīvība izvēlēties šī rezultāta sasniegšanai izmantojamo metodi. Piemēram, kā norāda prasītājas, iestādes var izvēlēties pierādīt katram Kopienas ražotājam nodarītos zaudējumus vai pierādīt šādu zaudējumu pastāvēšanu, pamatojoties uz apkopotajiem vai svērtajiem datiem par visiem ražotājiem, kas veido Kopienas ražošanas nozari pamatregulas 4. panta 1. punkta un 5. panta 4. punkta izpratnē.
- 115 Otrkārt, jāpārbauda, vai šajā lietā iestāžu veiktā analīze atbilda pamatregulas 3. panta 6. punktam un vispārīgāk — šīs pašas regulas 3. pantam, kā tas interpretēts iepriekš 109.–114. punktā.
- 116 Šajā ziņā jāatgādina, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (skat. Tiesas 2007. gada 27. septembra spriedumu lietā *C-351/04 Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 40. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2009. gada 3. septembra spriedumu lietā *C-535/06 P Mosaer Baer India/Padome*, Krājums, I-7051. lpp., 85. punkts).
- 117 Saskaņā ar judikatūru zaudējumu esamības noteikšana Kopienas ražošanas nozarei ir saistīta ar sarežģītu ekonomisko situāciju izvērtēšanu un tātad, kontrolējot šādu

vērtējumu, tiesai jāaprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (iepriekš 116. punktā minētais spriedums lietā *Mosaer Baer India*/Padome, 86. punkts).

- 118 Šajā kontekstā jānorāda, ka zaudējumu analīzi iestādes veica, pamatojoties uz datiem par sešiem Kopienas ražotājiem, tostarp *FerroPem* un *FerroAtlántica*. Jānorāda arī, ka prasītājas nav apstrīdējušas paskaidrojumus, ko šajā sakarā sniegusi Komisija un kas ietverti pagaidu regulas preambulas 77. un 78. apsvērumā. Tā Komisija ir paskaidrojusi, ka izmeklēšanas laikā pastāvēja septiņi Kopienas ražotāji, kas ražoja ferosilīciju, ka antidempinga procedūras, kurā tika pieņemta apstrīdētā regula, pamatā esošā sūdzība tika iesniegta piecu ražotāju vārdā, ka sestais ražotājs nolēma atbalstīt procedūru, sadarbojoties izmeklēšanā, un ka septītais ražotājs nepieņēma nekādu nostāju un nesniedza nekādus datus. Saskaņā ar Komisijas apgalvoto seši Kopienas ražotāji, kas sadarbojās, izmeklēšanas laikposmā veidoja 95 % no Kopienā saražotā ferosilīcija.
- 119 Uz to pamatojoties, iestādes analizēja būtiskos ekonomikas faktoros un indeksus no Kopienas ražošanas nozares stāvokļa viedokļa atbilstoši pamatregulas 3. panta 5. punktam. Šī analīze tika veikta, pamatojoties uz sešu Kopienas ražotāju, kuri bija sadarbojušies procedūrā, apkopotajiem vai svērtajiem datiem, atkarībā no ekonomikas faktora vai indeksa. Tā pagaidu regulas preambulas 91.–106. apsvērumā Komisija tostarp analizēja Kopienas ražošanas, ražošanas jaudu, ražošanas jaudas izmantošanas, krājumu, pārdošanas apjoma, tirgus daļu, vidējo svērto cenu, rentabilitātes, naudas plūsmas, ieguldījumu, ieguldījumu atdeves, spējas piesaistīt kapitālu, nodarbinātības, ražīguma un algu attīstību. Minētajos apsvērumos ietvertos skaitliskos datus prasītājas nav apstrīdējušas. Komisija pagaidu regulas preambulas 107.–109. apsvērumā

secināja, ka, lai gan daži ekonomikas indeksi ir palikuši nemainīgi vai bijuši pozitīvi, Kopienas ražošanas nozares stāvoklis attiecīgajā laikposmā ir ievērojami pasliktinājies. Šo analīzi Padome pilnībā ir apstiprinājusi apstrīdētās regulas preambulas 82. apsvērumā.

120 Konkrētāk, ražošanas, ražošanas jaudas izmantošanas un pārdošanas apjoma attīstības analīze, kas veikta attiecīgi pagaidu regulas preambulas 91., 93. un 95. apsvērumā, atklāja negatīvas tendences, lai gan, kā norāda prasītājas, *FerroPem* un *FerroAtlántica*, kas bija iekļauti analīzē, sniegtie dati bija stabili vai uzrādīja pozitīvu attīstību.

121 Tādējādi jāatzīst, ka metodoloģija, kuru iestādes izmantoja šīs analīzes ietvaros, proti, apkopto vai svērtu datu izmantošana, atbilst pamatregulas 3. panta 6. punktam un vispārīgāk — minētās regulas 3. pantam, kā tas interpretēts iepriekš 109.–114. punktā. No tā izriet, ka, tā kā neviens no prasītāju izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka šajā analīzē ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, šī analīze nevar tikt apšaubīta.

122 Pirmkārt, arguments, ka esot juridiski kļūdaini apgalvot, ka zaudējumu novērtēšana Padomei uzliek pienākumu ņemt vērā vienīgi tos ekonomiskos faktorus, kuri identiskā veidā ietekmē visus Kopienas ražošanas nozares dalībniekus, ir neatbilstošs, jo, kā konstatēts iepriekš 119. un 120. punktā, Padome nav tikai ņēmusi vērā vienīgi tos ekonomiskos faktorus, kuri identiskā veidā ietekmē visus Kopienas ražošanas nozares dalībniekus.

- 123 Otrkārt, arguments, ka Kopienas ražošanas nozarei, kuras lielākā daļa patiesībā nav cietusi nekādus zaudējumus, radītu būtisku zaudējumu noteikšana nevar tikt uzskatīta par tādu, kas balstīta uz “drošiem un uzticamiem pierādījumiem” un kas veikta objektīvi, nepārliecina. No vienas puses, iepriekš 119. un 120. punktā konstatēts, ka *FerroPem* un *FerroAtlántica* dati bija tikuši ņemti vērā un ka iestāžu veiktā analīze kopumā atbilda pamatregulas 3. panta 6. punktam un vispārīgāk — minētās regulas 3. pantam. No otras puses, prasītājas nav norādījušas nekādus faktus, kas pierādītu, ka šajā analīzē būtu bijusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, piemēram, ka *FerroPem* un *FerroAtlántica* dati par ražošanu, pārdošanas apjomu un ražošanas jaudu izmantošanu bija jāizmanto kā svērtie, nevis kā apkopotie dati.
- 124 Treškārt, tā kā prasītāju iebildumam par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu trūkst precizitātes, tas ir jāatzīst par nepieņemamu saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu Statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, kā tā interpretēta iepriekš 60. punktā minētajā judikatūrā.
- 125 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida kā daļēji nepamatots un daļēji nepieņemams.

4. Par ceturto pamatu — cēloņsakarības starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem analīzi

- 126 Ceturto pamatu veido sešas daļas.

Par ceturtnā pamata pirmo daļu — trešo valstu ražotāju aiziešanas no Kopienas tirgus un noteiktu Kopienas ražotāju pārorientēšanās un ražošanas samazināšanas ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari

Lietas dalībnieku argumenti

- ¹²⁷ Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka Padomes secinājumi par importa par dempinga cenām apjoma ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari, kas ietverti pagaidu regulas preambulas 112.–114. apsvērumā un apstiprināti apstrīdētās regulas preambulas 86. apsvērumā, ir acīmredzami kļūdaini un pretrunā pamatregulas 3. panta 6. punktam. Tās atgādina, ka savos apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu tās esot pierādījušas, ka, lai gan ražošanas nozare bija cietusi zaudējumus, tie nevarēja būt importa par dempinga cenām rezultāts, jo šis imports nebija ļāvis pārņemt nekādu tirgus daļu, ko Kopienas ferosilīcija ražotāji nebūtu brīvprātīgi atbrīvojuši.
- ¹²⁸ Šajā ziņā, pirmām kārtām, prasītājas uzskata, ka tās ir pierādījušas, no vienas puses, to, ka importa par dempinga cenām apjoma pieaugums lielā mērā izrietēja no “tukšuma”, kas bija radies Kopienas tirgū pēc tam, kad no tā bija aizgājuši Norvēģijas, Islandes un Venecuēlas ražotāji, kā arī no Kopienas ferosilīcija ražotāju nespējas apmierināt atbilstošo Kopienas lietotāju pieprasījumu. No otras puses, atlikušo importa par dempinga cenām apjoma pieaugumu izskaidro tas, ka ferosilīcija ražotājs *OFZ a.s.* pievērsās cita produkta ražošanai, ka *Huta Laziska S.A.*, kas ir ievērojams Kopienas ražotājs, ļoti būtiski samazināja savu ražošanu pēc nopietnām domstarpībām ar savu enerģijas piegādātāju un ka *Vargön Alloys AB*, kas ir cits Kopienas ferosilīcija ražotājs, samazināja savu ražošanu augsto enerģijas izmaksu dēļ.

- 129 Otrām kārtām, prasītājas piebilst, ka pat tad, ka izrādītos taisnība, ka trešo valstu izcelsmes ferosilīcija aizstāšana nebija iemesls tam, ka samazinājās Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa, tās jauda netika izmantota un samazinājās cenas, tas pats par sevi nenozīmē, ka imports par dempinga cenām ir šo sliktu rezultātu pamatiemesls. Tā importa no Venecuēlas un Islandes pieaugums esot pamatā lielai daļai no Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājuma, tāpat kā Kopienas ražotāju brīvprātīgie pasākumi pēc domstarpībām ar enerģijas piegādātājiem un ražošanas izmaksu pieauguma.
- 130 Otrkārt, prasītājas replikā, pamatojoties uz Reglamenta 48. panta 2. punktu, apgalvo, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot Kopienas ražošanas nozares brīvprātīgas ražošanas samazināšanas nozīmīgumu un iemeslu. Konkrētāk, Padomes apgalvojumi, ka *Huta Laziska* esot pārgājusi uz silīcijmangāna ražošanu elektrības padeves traucējumu dēļ un beigusi ražot ferosilīciju, esot pretrunā prasītāju un sūdzības iesniedzējas iesniegtajos lietas materiālos ietvertajiem datiem, Padomes apgalvojums, ka *OFZ* nepārorientēja savu ražošanu uz silīcijmangānu esot pretrunā sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem, kā arī *OFZ* finanšu pārskatiem, Padomes apgalvojums, ka *Vargön Alloys* nebija tehniskas iespējas savu ražošanu pārorientēt uz ferohromu, ir kļūdaini, kā to atspoguļo šis sabiedrības finanšu pārskati, un šie paši finanšu pārskati ļāva prasītājam apgalvot, ka *Vargön Alloys* nolēma izbeigt ražošanu sakarā ar elektrības padeves traucējumiem.
- 131 Treškārt — joprojām replikā — prasītājas apgalvo, ka tas, ka Padomes apgalvojumi, uz kuriem izdarīta atsauce iepriekš 130. punktā, par *Huta Laziska* un *OFZ* pirmo reizi parādās iebildumu rakstā, ir prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
- 132 Ceturtkārt, prasītājas apgalvo, ka Padome neesot izpildījusi savu rūpības pienākumu, kāds tas paredzēts tostarp Vispārējās tiesas 2006. gada 13. jūlija spriedumā lietā

T-413/03 *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome (Krājums, II-2243. lpp., 49. punkts), un pienākumu norādīt pamatojumu. Tā galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā, atbildot uz prasītāju izvirzītajiem argumentiem, kādi tie izklāstīti iepriekš 128. punktā, Padome esot atzinusi, ka strīdīgais imports varēja aizstāt importu no trešām valstīm. Tomēr, novērtējot cēloņsakarību, tā apgalvojusi, ka importa par dempinga cenām pieaugums "sakrita arī ar ievērojamu Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoma samazināšanos (-37%), kā arī ar ievērojamu tirgus daļas zaudējumu (-11%), kas faktiski liecina par stingru cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Kopienas ražošanas nozarei radītajiem zaudējumiem". Taču šī argumentācija esot vienīgi pagaidu regulas stadijā jau formulētā secinājuma atkārtojums un neatbildot uz prasītāju argumentiem, kas, pēc prasītāju domām, liecina par to, ka Padome nav ne analizējusi šos argumentus ar vajadzīgo rūpību, ne arī sniegusi pietiekamu pamatojumu.

¹³³ Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

— Par iebildumu par trešo valstu un Kopienas ražotāju atbrīvotajām tirgus daļām

¹³⁴ Būtībā prasītājas apgalvo, ka iestādes pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpušas pamatregulas 3. panta 6. punktu, neņemot vērā to, ka imports par dempinga cenām bija pārņēmis trešo valstu un Kopienas ražotāju pirms tam atbrīvotās tirgus daļas.

- 135 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, ka pamatregulas 3. panta 6. punktā noteikts, ka jāpie-rāda, ka importa par dempinga cenām apjoms un/vai cenas ietekmējušas Kopienas ražošanas nozari.
- 136 Otrkārt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jautājums par to, vai Kopienas ražošanas nozare ir cietusi zaudējumus un vai tas ir inkriminējams importam par dempinga ce-nām, kā arī to, vai citi zināmi faktori ir veicinājuši zaudējumus, ko cietusi Kopienas ra-žošanas nozare, ietver sarežģītu ekonomisku jautājumu novērtējumu, attiecībā uz ko iestādēm ir plaša rīcības brīvība. No tā izriet, ka Savienības tiesas veiktajai pārbaudei ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai ir ievēroti procesa noteikumi, vai ir pareizi norādīti apstākļi, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu novērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 14. marta spriedumu lietā T-107/04 *Alumi-nium Silicon Mill Products*/Padome, Krājums, II-669. lpp., 71. punkts, un 2008. gada 17. decembra spriedumu lietā T-462/04 *HEG* un *Graphite India*/Padome, Krājums, II-3685. lpp., 120. punkts).
- 137 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jānorāda, ka pagaidu regulas preambulas 112.–114. apsvērumā Komisija ir skaidri un precīzi izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka imports par dempinga cenām būtiski negatīvi ietekmēja Kopienas ražo-šanas nozares stāvokli.
- 138 Padome vispirms pagaidu regulas preambulas 112. apsvērumā ir norādījusi faktiskos apstākļus, ar kuriem tā pamatoja savu secinājumu: vērā ņemtajā laikposmā importa par dempinga cenām apjoms ievērojami palielinājās un atbilstošā daļa Kopienas tirgū arī; lai gan šāda importa vidējā cena vērā ņemtajā laikposmā paaugstinājās, tomēr tā arvien bija ievērojami zemāka nekā Kopienas ražošanas nozares cena tā paša perioda laikā; izmeklēšanas laikposmā importa par dempinga cenām vidējā cena pazemināja

Kopienas ražošanas nozares cenu par 3,7%–11% atkarībā no ražotāja eksportētāja, izņemot trīs ražotājus eksportētājus, kuri sadarbojās un attiecībā uz kuriem netika konstatēts cenas pazeminājums, un Kopienas ražošanas nozares cenas tika pazeminātas.

¹³⁹ Tālāk pagaidu regulas preambulas 113. apsvērumā Padome analizēja šos faktiskos apstākļus. Šajā ziņā tā uzsvēra, ka importa par zemām un dempinga cenām apjoms ievērojami pieauga un tā tirgus daļas pieaugums aplūkojamā perioda laikā notika vienlaicīgi ar Kopienas ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos. Turklāt saskaņā ar Komisijas teikto Kopienas ražošanas nozare nevarēja paaugstināt pārdošanas cenu līdz nepieciešamajam līmenim, lai pilnībā segtu visas izmaksas, jo tās pārdošanas cenas izmeklēšanas laikposmā tika pazeminātas importa par dempinga cenām ietekmē.

¹⁴⁰ Šo analīzi Padome apstiprinājusi apstrīdētās regulas preambulas 85. un 86. apsvērumā.

¹⁴¹ Prasītājas apstrīd šo vērtējumu. Tās uzskata, ka imports par dempinga cenām nevarēja būt zaudējumu pamatā, jo tas bija tikai pārņēmis tirgus daļas, kuras pirms tam bija atbrīvojuši, pirmkārt, norvēģu, islandiešu un venecuēliešu ražotāji eksportētāji un, otrkārt, trīs Kopienas ferosilīcija ražotāji, proti, *OFZ*, *Huta Laziska* un *Vargön Alloys*, kuri bija samazinājuši vai pārorientējuši savu ražošanu.

142 Tomēr prasītāju apgalvojums nepārlicina divu iemeslu dēļ.

143 Pirmkārt, tas nav pamatots ar pietiekamiem pierādījumiem. Prasītājas atsaucas it īpaši uz saviem apsvērumiem par pagaidu informācijas dokumentu, saistībā ar kuriem, kā tās apgalvo, tās esot sniegušas pierādījumus, kas pierāda, pirmām kārtām, to, ka importa par dempinga cenām apjoma pieaugums lielākoties izrietēja no "tukšuma", kas bija radies Kopienas tirgū pēc tam, kad no tā bija aizgājuši Norvēģijas, Islandes un Venecuēlas ražotāji, un no Kopienas ferosilīcija ražotāju nespējas apmierināt atbilstošo Kopienas lietotāju pieprasījumu, un, otrām kārtām, to, ka atlikušo importa par dempinga cenām apjoma pieaugumu izskaidro *OFZ*, *Huta Laziska* un *Vargön Alloys* lēmumi samazināt vai pārorientēt savu ražošanu.

144 Jānorāda, ka prasītājas ir sniegušas pierādījumus par to, ka imports no Norvēģijas bija samazinājies 2005. gadā un izmeklēšanas laikposmā. Tās ir iesniegušas arī tabulu, no kuras redzams, ka imports no Islandes un Venecuēlas samazinājās 2005. gadā, bet arī, ka 2006. gadā tas pieauga. Tāpat tās ir sniegušas pierādījumus par to, ka *OFZ*, *Huta Laziska* un *Vargön Alloys* bija samazinājušas vai pārorientējušas savu ražošanu un ka *Huta Laziska* gadījumā šī samazināšana notika domstarpību ar elektrības piegādātāju dēļ.

145 Izņemot *Huta Laziska* gadījumu, jāatzīst, ka prasītājas nesniedz pierādījumus par to, ka importa no Norvēģijas, Islandes un Venecuēlas samazinājumu, kā arī Kopienas ražošanas samazinājumu neizraisīja imports par dempinga cenām.

- 146 Turklāt prasītājas nepierāda tiešu un precīzu atbilstību starp importa par dempinga cenām apjoma pieaugumu un Norvēģijas, Islandes un Venecuēlas ražotāju eksportētāju, kā arī *OFZ*, *Huta Laziska* un *Vargön Alloys* atbrīvoto apjomu.
- 147 Otrkārt, prasītājas faktus pasniedz tikai daļēji un vienpusēji un nemin vairāku būtisku ekonomikas faktoru attīstību.
- 148 Vispirms prasītājas ignorē cenu ietekmi. Jānorāda — kā to ir darījusi Padome —, ka importa apjoma attīstība ir jānovērtē saistībā ar dempinga importa cenām, tās salīdzinot gan ar importa no trešām valstīm cenām, gan ar Kopienas ražošanas nozares izmantotajām cenām. Šajā lietā importu no trešām valstīm, kura izbeigšana tirgū radīja “tukšumu”, raksturoja cenas, kuras bija augstākas par dempinga importa cenām. Turklāt Kopienas ražošanas nozares cenas šī importa ietekmē samazinājās.
- 149 Tālāk prasītājas neievēro to, ka Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa ir samazinājusies. Ja imports par dempinga cenām būtu vienīgi aizņēmis trešās valstis reģistrēto ražotāju eksportētāju atbrīvotās tirgus daļas, tad Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa būtu palikusi nemainīga. Tādējādi prasītājam bija jāpierāda, ka vērā ņemtajā laikposmā Kopienas ražošanas nozares zaudētā tirgus daļa atbilst *OFZ*, *Huta Laziska* un *Vargön Alloys* ražošanas samazinājumam — un tās to nav izdarījušas.
- 150 Visbeidzot, prasītājas neņem vērā to, ka Kopienas ražotājiem bija neizmantota ražošanas jauda. Prasītājas apgalvo, ka Kopienas ražotāji esot brīvprātīgi nolēmuši šo jaudu neizmantot, bet tās to nav pierādījušas.

- 151 Tādējādi jāatzīst, ka neviens no prasītāju izvirzītajiem argumentiem nepierāda, ka pagaidu regulas preambulas 112.–114. apsvērumā ietvertā un apstrīdētās regulas preambulas 85. un 86. apsvērumā apstiprinātā analīze ietvertu acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāptu pamatregulas 3. panta 6. punktu.
- 152 No tā izriet, ka šis iebildums jānoraida kā nepamatots.

— Par iebildumu par Kopienas ražošanas nozares brīvprātīgā ražošanas samazinājuma lielumu un iemeslu

- 153 Prasītājas būtībā apgalvo, ka paskaidrojumi, ko Padome iebildumu rakstā sniegusi par *OFZ, Huta Laziska* un *Vargön Alloys* ražošanas samazinājuma un pārorientēšanas lielumu un iemeslu, veidojot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uz kuru tās nav varējušas atsaukties prasības pieteikumā.
- 154 Jānorāda, ka šī iebilduma mērķis ir tāds pats kā iepriekšējā iebilduma mērķis, proti, panākt, lai tiktu atzīta acīmredzama kļūda vērtējumā un pamatregulas 3. panta 6. punkta pārkāpums, jo iestādes esot kļūdaini novērtējušas importa par dempinga cenām apjoma ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari un, konkrētāk, nav ņēmušas vērā, ka *OFZ, Huta Laziska* un *Vargön Alloys* bija brīvprātīgi samazinājušas vai pārorientējušas savu ražošanu.
- 155 Tā kā iepriekšējais iebildums ir ticis noraidīts kā nepamatots, šis iebildums jānoraida to pašu iemeslu dēļ.

— Par iebildumu par prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

- 156 Prasītājas būtībā apgalvo, ka paskaidrojumi, ko Padome iebildumu rakstā sniegusi par *OFZ, Huta Laziska* un *Vargön Alloys* ražošanas samazināšanas un pārorientēšanas lielumu un iemeslu, pirmo reizi parādījušies minētajā iebildumu rakstā, kas esot prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
- 157 Šis iebildums jāanalizē, ņemot vērā iepriekš 52. un 98. punktā minēto judikatūru. Saskaņā ar šo judikatūru tiesību uz aizstāvību pārkāpums ir noticis tikai tad, ja iestāžu pieļautās nelikumības dēļ prasītājas administratīvā procesa laikā ir varējušas lietderīgi paust savu viedokli.
- 158 Šajā lietā jānorāda, ka prasītājam antidempinga procedūras laikā bija iespēja lietderīgi paust savu viedokli. Prasītāju apsvērumi par pagaidu informācijas dokumentu un par galīgo informācijas paziņošanas dokumentu ietver izvērstu argumentāciju par to, ka Kopienas ražotāji brīvprātīgi samazināja savu ražošanu.
- 159 Turklāt galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā iestādes ir atbildējušas uz argumentiem, kurus prasītājas izvirzījušas savos apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu. Tādējādi iestādes nav pieļāvušas nekādu nelikumību, un iebildumu rakstā tās vienīgi atbild uz pierādījumiem, kurus prasītājas izvirzījušas prasības pieteikumā.

160 Tādējādi šis iebildums jānoraida kā nepamatots.

— Par iebildumu par rūpības pienākuma un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

161 Prasītājas būtībā apgalvo, ka Padome nav ievērojusi savu rūpības pienākumu un pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā attiecībā uz importa par dempinga cenām ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari ir ietverta argumentācija, kas ir pagaidu regulas posmā jau formulētā secinājuma vienkāršs atkārtojums un ar kuru netiek atbildēts uz argumentiem, kurus prasītājas formulējušas savos apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu.

162 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītājas nevar atsaukties uz rūpības pienākuma neievērošanu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ja patiesībā tās apstrīd iestāžu secinājuma pamatotību. Apstākļi, ka prasītājas uzskata, ka iestāžu sniegtie paskaidrojumi nav apmierinoši, nekādā veidā nepierāda, ka šīs iestādes būtu pārkāpušas savu rūpības pienākumu un pienākumu norādīt pamatojumu.

163 Turklāt jāatgādina, ka iepriekš 159. punktā tika atzīts, ka galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā iestādes ir atbildējušas uz argumentiem, kurus prasītājas izvirzījušas savos apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu attiecībā uz importa par dempinga cenām ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari. Tādējādi Padomei nevar pārņemt nekādu rūpības pienākuma un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

- 164 No tā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots un līdz ar to jānoraida visa ceturtā pamata pirmā daļa.

Par ceturtā pamata otro daļu — Kopienas ražošanas nozares dalībnieku individuāli ciesto zaudējumu iemesliem

Lietas dalībnieku argumenti

- 165 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 5. un 6. punktu, atteikdamās pārbaudīt cēloņsakarību Kopienas ražotāju, tos aplūkojot individuāli, līmenī un apstrīdētās regulas 63.–65. apsvērumā apgalvojot, ka šāda cēloņsakarības pārbaude jāveic Kopienas ražošanas nozares, to ņemot kopumā, līmenī.
- 166 Šī apgalvojuma — kurš, kā apgalvo prasītājas, atšķiroties no trešā pamata — pamatojumam prasītājas, pirmām kārtām, norāda, ka pamatregulas 3. panta 5. punktā par izmeklēšanu atbildīgajām iestādēm uzlikts pienākums pārbaudīt vienīgi tos ekonomikas faktorus, kuri līdzīgi ietekmē visus Kopienas ražotājus. Ar šo tiesību normu uzlikts pienākums ne vien novērtēt visus ekonomikas faktorus, bet arī veikt šo vērtējumu attiecībā uz “nozares stāvokli”, kas esot daudz plašāks jēdziens nekā jēdziens “Kopienas ražošanas nozare”. Tāpat, pēc prasītāju domām, pamatregulas 3. panta 6. punkts jālasa saistībā ar šīs pašas regulas 3. panta 5. punktu, un tādējādi nevar noteikt, ka būtiskos zaudējumus radījis imports par dempinga cenām, ja nav tikuši ņemti vērā visi ekonomikas faktori, kuri ietekmē Kopienas ražošanas nozares stāvokli, kas

nozīmē, ka nav iespējams neņemt vērā ekonomikas faktorus, par kuriem ir pierādīts, ka tie Kopienas ražotājus ietekmē atšķirīgi. Prasītājas piebilst, ka, ja šie faktori tiktu ignorēti, būtu pārāk viegli secināt, ka pastāv cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un jebkādiem zaudējumiem, pamatojoties uz šī importa un zaudējumu sakrišanu laika ziņā.

167 Otrām kārtām, prasītājas norāda, ka tās esot iesniegušas virkni pierādījumu, kas pierāda, ka, pirmkārt, saskaņā ar datiem par to divu Kopienas ražotāju ražošanu, kuri pārstāv lielāko daļu Kopienas ražošanas nozares, imports par dempinga cenām nav izraisījis ražošanas samazinājumu, otrkārt, četri Kopienas ražotāji, kuri pārstāv lielāko daļu Kopienas ražošanas nozares, īstenoja būtisku cenu paaugstināšanu un, treškārt, *Huta Laziska*, kas ir viens no galvenajiem Kopienas ražotājiem, bija samazinājusi savu ražošanu par 60 000 tonnām sakarā ar elektrības piegādes grūtībām. Padome šos faktus neesot apstrīdējusi.

168 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

169 Lai gan šis ceturrtā pamata daļas mērķis ir apšaubīt iestāžu vērtējuma par cēloņsakarību pamatotību, jānorāda, ka visi šīs daļas pamatojumam prasītāju izvirzītie argumenti, izņemot vienu, būtībā attiecas uz Kopienas ražošanas nozares ciesto zaudējumu novērtējumu. Vienīgi arguments attiecībā uz *Huta Laziska* attiecas uz cēloņsakarības analīzi, jo prasītājas mēģina pierādīt, ka Kopienas ražotāja ciestos zaudējumus radījis

nevis imports par dempinga cenām, bet gan elektrības piegādes grūtības. Savukārt argumentācija par pamatregulas 3. panta 5. un 6. punktu attiecas nevis uz cēloņsakarības analīzi, bet gan uz zaudējumu faktoru vērtējumu. Tā tas ir arī attiecībā uz argumentiem par divu Kopienas ražotāju, kuri pārstāv lielāko daļu Kopienas ražošanas nozares, ražošanu, kā arī četru Kopienas ražotāju, kuri pārstāv lielāko daļu Kopienas ražošanas nozares, veikto cenas paaugstināšanu.

170 Šādos apstākļos, pirmkārt, attiecībā uz argumentiem, kuri būtībā attiecas uz zaudējumu vērtējumu, jāatgādina, ka iepriekš 118.–123. punktā ir atzīts, ka metodoloģija, kuru iestādes izmantoja Kopienas ražošanas nozares ciesto zaudējumu novērtēšanai, atbilda pamatregulas 3. pantam un ka prasītājas nav apstrīdējušas skaitliskos datus par Kopienas ražošanu, ražošanas jaudām, ražošanas jaudas izmantošanu, krājumiem, pārdošanas apjomu, tirgus daļu, vidējo svērto cenu, rentabilitāti, naudas plūsmu, ieguldījumiem, ieguldījumu atdevi, spēju piesaistīt kapitālu, nodarbinātību, ražīgumu un algām.

171 No tā izriet, ka nevar uzskatīt, ka iestādes nebūtu ņēmušas vērā noteiktus ekonomiskos faktorus, kuri, pēc prasītāju domām, atspoguļo atšķirīgas tendences atkarībā no Kopienas ražotājiem. It īpaši attiecībā uz ražošanas un cenu attīstību iestādes ir pienācīgi ņēmušas vērā visu Kopienas ražotāju, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu, datus.

172 Otrkārt, attiecībā uz argumentu par *Huta Laziska* ievadam jānorāda, ka cēloņsakarības pastāvēšanas analīze nav katrā ziņā jāveic Kopienas ražošanas nozares līmenī kopumā, jo tādējādi nevarētu tikt ņemti vērā zaudējumi, kurus vienam pašam Kopienas

ražotājam radījis cits faktors, kas nav imports par dempinga cenām. Pamatregulas 3. panta 7. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts) paredzētās t.s. “neattiecināšanas” analīzes ietvaros iestādēm, pirmām kārtām, jāpārbauda visi citi zināmie faktori, kuri radījuši zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei tai pat laikā, kad tos radījis imports par dempinga cenām, un, otrām kārtām, jānodrošina, lai šo citu faktoru radītie zaudējumi netiktu attiecināti uz šo importu. Pamatregulas 3. panta 7. punktā nav precizēts, ka šajā pārbaudē jāņem vērā vienīgi zaudējumi, ko citi faktori ir radījuši Kopienas ražošanas nozarei kopumā. Ņemot vērā šīs tiesību normas mērķi nodrošināt, lai iestādes nodalītu un nošķirtu importa par dempinga cenām kaitējošo ietekmi no citu faktoru kaitējošās ietekmes, ir iespējams, ka noteiktos apstākļos zaudējumi, kurus Kopienas ražotājam individuāli radījis faktors, kas nav imports par dempinga cenām, ir jāņem vērā, jo tie ir sekmējuši zaudējumus, kas ir novērojami attiecībā uz visu Kopienas ražošanas nozari kopumā.

¹⁷³ Jāatzīst, ka zaudējumi, kurus *Huta Laziska* varēja nodarīt elektrības apgādes traucējumi, ir pienācīgi ņemti vērā apstrīdētās regulas preambulas 101. apsvērumā. Padome minētajā apsvērumā ir paskaidrojusi, ka, pat ja datus par šo ražotāju izslēgtu no zaudējumu novērtējuma, atlikušajā Kopienas ražošanas nozares daļā novērotās tendences joprojām norādītu uz zaudējumu pastāvēšanu. Tomēr prasītājas nav mēģinājušas pierādīt, ka šis pēdējais minētais apsvēruma ietvertu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

¹⁷⁴ Tādējādi jāatzīst, ka prasītāju argumenti par *Huta Laziska* stāvokli nevar tikt pieņemti un ka, ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, šī ceturtā pamata daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par ceturkā pamata trešo daļu — Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 175 Prasītājas uzskata, ka Padomes secinājums, ka imports par dempinga cenām ir izraisījis Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājumu, ir acīmredzami kļūdaini, jo vairums Kopienas ražotāju savu ražošanu nav samazinājuši.
- 176 Prasītājas atgādina, ka tās ir iesniegušas pierādījumus par to, ka *FerroAtlántica* un *FerroPem*, kas ir divi Kopienas ražotāji, kuri pārstāv lielāko daļu Kopienas ražošanas nozares, savu ražošanu nesamazināja, neraugoties uz importu par dempinga cenām. Prasītājas atgādina, ka, ja strīdīgais imports pats par sevi būtu negatīvi ietekmējis Kopienas ražošanas nozares ražošanu, šādai negatīvai attīstībai būtu jābūt novērojamai attiecībā uz katru no Kopienas ražotājiem. Tā kā lietas materiālos ietvertie dati atklāj trīs veidu attīstības scenārijus atkarībā no Kopienas ražotājiem, “vienkāršais secinājums”, ka imports par dempinga cenām ir ievērojami audzis, kas izraisījis vienlaicīgu Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājumu, ir jānoraida.
- 177 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 178 Prasītājas būtībā apgalvo, ka Padomes secinājums, ka imports par dempinga cenām ir izsaucis Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājumu, ir acīmredzami kļūdaini, jo divi ražotāji, kuri pārstāv lielāko daļu Kopienas ražotāju, savu ražošanu nesot samazinājuši.
- 179 Jānorāda, ka, lai gan šīs daļas mērķis ir apšaubīt iestāžu vērtējumu attiecībā uz cēloņsakarību pamatotību, savukārt trešais pamats ir vērsts uz to, lai apšaubītu zaudējumu noteikšanas pamatotību, tas tomēr nemaina to, ka argumentācija, kuru prasītājas sniedz šīs daļas ietvaros, ir identiska trešā pamata ietvaros izmantotajai argumentācijai. No tā izriet, ka jāatzīst, ka iepriekš 107.–123. punktā izklāstīto iemeslu dēļ šī argumentācija ir nepamatota.
- 180 No tā izriet, ka šī ceturtā pamata daļa jānoraida kā nepamatota.

Par ceturtā pamata ceturto daļu — Kopienas ražošanas nozares izmaksu pieauguma ietekmi

Lietas dalībnieku argumenti

- 181 Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka pagaidu regulā un apstrīdētajā regulā izdarītie apgalvojumi, ka, no vienas puses, enerģijas cena visā pasaulē, tostarp attiecīgajās valstīs,

ir pieaugusi, un dažreiz pat vairāk nekā Eiropā, un, no otras puses, ka importa par zemām dempinga cenām klātbūtne nav ļāvusi Kopienas ražošanas nozarei šo izmaksu pieaugumu nodot tālāk saviem klientiem, ir balstīti uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā.

182 Pirmām kārtām, prasītājas uzskata, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz izmaksu pieauguma ietekmi. Šajā sakarā tās atgādina, ka izmeklēšanas procedūras laikā tās ir iesniegušas pierādījumus par to, ka, no vienas puses, Kopienas ražošanas nozares darbaspēka izmaksas uz vienu vienību vidēji pieauga par 45 % uz tonnu un, no otras puses, ka enerģijas izmaksas visiem Kopienas ražotājiem, izņemot vienu, pieauga par vairāk nekā 10 %. Turklāt prasītājas esot pierādījušas, ka izmaksas Savienībā ir pieaugušas ievērojami vairāk nekā citās pasaules daļās, tostarp valstīs, kuras skar antidempinga procedūra. Taču Padome šos pierādījumus nedz esot ņēmusi vērā, nedz arī apstrīdējusi.

183 Otrām kārtām, prasītājas apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot metalurģijas nozares pieprasījuma lomu attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares iespēju izmaksu pieaugumu nodot tālāk patērētājiem. Šajā sakarā prasītājas atgādina, ka, pamatojoties uz diagrammu, kas atklāj saistības starp neapstrādāta tērauda ražošanu pasaulē un ferosilīcija līgumcenām Savienībā neesamību, Padome galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā apgalvoja, ka tērauda ražotāju pieprasījumam nebija nekādas lomas cenu noteikšanā, jo Kopienas līmenī ferosilīcija cenas noteiktos periodos samazinājās, neraugoties uz metalurģijas nozares pieprasījuma palielināšanos.

184 Pēc prasītāju domām, no vienas puses, Padomes izmantotā diagramma pierāda, ka cenas visumā attīstījās paralēli pieprasījumam pēc tērauda. No otras puses, Padome

neesot izmantojusi atbilstošu diagrammu un tai būtu bijusi jāanalizē Kopienas tērauda ražošanas attīstība attiecībā pret ferosilīcija cenu attīstību Kopienas tirgū. Šī analīze būtu parādījusi, ka Kopienas ferosilīcija cenu attīstība precīzi sekoja Kopienas tērauda ražošanas attīstībai, ka Kopienas tērauda ražošana bija galvenais ferosilīcija cenu noteicošais faktors un ka tādējādi iespējas ražošanas izmaksu pieaugumu nodot tālāk patērētājiem bija ierobežojis tērauda ražotāju pieprasījums.

185 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Padome nav ievērojusi savu rūpības pienākumu un pienākumu norādīt pamatojumu, jo, lai gan prasītājas izmeklēšanas procedūras laikā sniedza virkni pierādījumu par ražošanas izmaksu pieaugumu, Padome šos argumentus nedz apstrīdēja, nedz uz tiem atbildēja.

186 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

— Par iebildumu par acīmredzamām kļūdām vērtējumā

187 Prasītājas būtībā apgalvo, ka Padome, novērtējot Kopienas ražošanas nozares izmaksu pieauguma ietekmi, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

- 188 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru Padomei un Komisijai ir pienākums pārbaudīt, vai zaudējumi, ko tās paredz ņemt vērā, patiešām izriet no importa par dempinga cenām, un ir jānoraida no citiem faktoriem izrietošie zaudējumi (Tiesas 1992. gada 11. jūnija spriedums lietā *C-358/89 Extramet Industrie/Padome, Recueil*, I-3813. lpp., 16. punkts).
- 189 Turklāt saskaņā ar judikatūru, uz kuru izdarīta atsauce iepriekš 136. punktā, jautājums par to, vai citi faktori, atskaitot importu par dempinga cenām, ir veicinājuši zaudējumus, ko cietusi Kopienas ražošanas nozare, ietver sarežģītu ekonomisku jautājumu novērtējumu, attiecībā uz ko iestādēm ir plaša rīcības brīvība, kas nozīmē, ka Savienības tiesa var veikt vienīgi ierobežotu šī vērtējuma pārbaudi.
- 190 Šajā kontekstā jānorāda, ka iestādes pagaidu regulas preambulas 131.–133. apsvērumā un apstrīdētās regulas preambulas 97.–99. apsvērumā ir norādījušas iemeslus, kuru dēļ tās uzskatīja, ka ražošanas izmaksu pieaugums nebija tāds, kas pārrautu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem. To argumentācijai ir trīs posmi. Pirmkārt, tās uzsvēra, ka izmaksu pieaugums, kas novērojams sakausējumu nozarē, parasti notiek pasaules mērogā un tāpēc ietekmē nozari visā pasaulē. Otrkārt, tās norādīja, ka attiecīgajā periodā izmaksas patiešām bija palielinājušās. Treškārt, tās konstatēja, ka, pat ja šo pieaugumu daļēji kompensēja pārdošanas cenas pieaugums, importa par dempinga cenām klātbūtne neļāva Kopienas ražošanas nozarei pilnībā nodot tālāk šo izmaksu pieaugumu.
- 191 Prasītājas apstrīd šo argumentāciju un atgādina, ka administratīvā procesa laikā tās bija iesniegušas divu veidu pierādījumus par cēloņsakarības starp importu par dempinga

cenām un zaudējumiem nepastāvēšanu. Pirmkārt, tās apgalvo, ka tās esot iesniegušas pierādījumus par to, ka enerģijas cenas Savienībā bija augstākas nekā starptautiskajā līmenī. Ar šo apgalvojumu tās atsaucas uz vispārīga rakstura apgalvojumiem, kurus izteikusi Komisija Trešajā enerģētikas paketē un Energoietilpīgo nozaru apvienība. Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka tās esot pierādījušas, ka tērauda pieprasījumam bija noteicoša loma Kopienas ražošanas nozares nespējā izmaksu pieaugumu pārnest uz cenām. Šajā sakarā tās ir iesniegušas diagrammu, kura ilustrē tērauda ražošanas attīstību Kopienā attiecībā pret ferosilīcija cenām Kopienā. Kā apgalvo prasītājas, šī diagramma parāda, ka ferosilīcija cenas Kopienā precīzi seko Kopienas tērauda ražošanai un ka tādējādi minētā tērauda ražošana bija galvenais ferosilīcija cenu noteicošais faktors. Tās pretnostata šo diagrammu galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā iestāžu ietvertajai diagrammai, kurā redzama saistības starp tērauda pieprasījumu pasaulē un ferosilīcija līgumcenām Savienībā neesamība.

¹⁹² Tomēr jāatzīst, ka neviens no prasītāju izvirzītajiem pierādījumiem nav izšķirošs. Vispirms, kas attiecas uz pierādījumiem par to, ka enerģijas cenas Kopienā bija augstākas nekā starptautiskā līmenī, jānorāda, ka prasītājas vienīgi atsaucas uz vispārēja rakstura apsvērumiem, bet nesniedz nekādus skaitliskus datus. Konkrētāk, tās nav veikušas precīzu un uz skaitliskiem datiem balstītu enerģijas Kopienas cenu un pasaules cenu salīdzinājumu un nav arī pierādījušas, ka šīs enerģijas cenu pieaugums Kopienā bija tāds, ka tas izraisīja Kopienas ražošanas nozares ciestos zaudējumus.

¹⁹³ Turpinājumā attiecībā uz diagrammu par tērauda ražošanas attīstību Kopienā attiecībā pret ferosilīcija cenām Kopienā jānorāda, ka prasītājas, pamatojoties uz šo diagrammu, vienīgi vispārīgi apgalvo, ka ferosilīcija cenas Kopienā precīzi seko tērauda ražošanai. Tās tomēr nav analizējušas šo diagrammu, lai pierādītu, ka tērauda

pieprasījums (tas ir, tērauda ražošana) attīstījās tādā veidā, ka Kopienas ražotāji izmeklēšanas laikposma ražošanas izmaksu pieaugumu nevarēja attiecināt uz cenām. Turklāt jāatzīmē, ka diagramma atklāj tērauda ražošanas pieaugumu izmeklēšanas laikposma, kurš ilga no 2005. gada 1. oktobra līdz 2006. gada 30. septembrim, pirmajos trīs ceturkšņos un vienīgi ceturtajā ceturksnī notika samazinājums. Diagramma parāda arī, ka ferosilīcija cenas Kopienā pieauga visā izmeklēšanas laikposma laikā. Taču prasītājas neizskaidro, kādā veidā tērauda ražošanas pieaugums pirmajos trīs izmeklēšanas laikposma ceturkšņos nebija pietiekams, lai izraisītu cenu pieaugumu, kurš Kopienas ferosilīcija ražotājiem ļautu ražošanas izmaksu pieaugumu nodot tālāk patērētājiem.

¹⁹⁴ Tādējādi prasītāju izvirzītie pierādījumi nepierāda, ka Kopienas ražošanas nozares ciesto zaudējumu pamatā bija izmaksu pieaugums.

¹⁹⁵ Ņemot vērā iepriekš minēto, it īpaši iestāžu argumentāciju pagaidu regulā un apstrīdētajā regulā un prasītāju izvirzīto pierādījumu nepietiekamību, jānoraida prasītāju izvirzītie apgalvojumi par acimredzamām kļūdām vērtējumā.

¹⁹⁶ Tādējādi šis iebildums jānoraida kā nepamatots.

— Par iebildumu par labas pārvaldības principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

- ¹⁹⁷ Būtībā prasītājas apgalvo, ka Padome nav izpildījusi savu rūpības pienākumu un pienākumu norādīt pamatojumu, jo, lai gan prasītājas izmeklēšanas procedūras laikā sniedza virkni pierādījumu par ražošanas izmaksu pieaugumu, Padome šos argumentus nedz apstrīdēja, nedz uz tiem atbildēja.
- ¹⁹⁸ Šajā sakarā vispirms jānorāda, ka pretēji prasītāju apgalvotajam Padome ir atbildējusi uz to izvirzītajiem pierādījumiem. Pirmkārt, iestādes ir atbildējušas uz prasītāju apgalvojumiem par ražošanas izmaksām pagaidu regulas preambulas 131.–133. apsvērumā, galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā, galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā, kas attiecas uz *CHEMK*, un apstrīdētās regulas preambulas 97.–99. apsvērumā. Otrkārt, iestādes ir atbildējušas uz prasītāju apgalvojumiem par tērauda pieprasījumu galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā un galīgajā informācijas paziņošanas dokumentā, kas attiecas uz *CHEMK*. Tādējādi iestādēm nevar pamatoti pārmest nekādu labas pārvaldības principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.
- ¹⁹⁹ Turklāt, kā minēts iepriekš 162. punktā, prasītājas nevar atsaukties uz rūpības pienākuma neievērošanu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ja patiesībā tās apstrīd iestāžu secinājuma pamatotību. Apstākļi, ka prasītājas uzskata, ka iestāžu sniegtie paskaidrojumi nav apmierinoši, nekādā veidā nepierāda, ka šīs iestādes būtu pārkāpušas savu rūpības pienākumu un pienākumu norādīt pamatojumu.

200 No tā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

201 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ceturtdā pamata ceturtdā daļa jānoraida kā nepamatota.

Par ceturtdā pamata piekto daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu attiecībā uz Huta Laziska ciesto zaudējumu analīzi

Lietas dalībnieku argumenti

202 Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, kāds tas ir definēts tostarp Tiesas 2003. gada 9. janvāra spriedumā lietā *C-76/00 P Petrotub un Republica/Padome (Recueil, I-79. lpp., 87. punkts)*, jo tās apgalvojumu apstrīdētās regulas preambulas 101. apsvērumā par datu, kas attiecas konkrēti uz *Huta Laziska* zaudējumiem, ietekmi uz zaudējumu noteikšanu neapstiprina nekādi pierādījumi. Prasītājas uzskata, ka šis apgalvojums ir “atkārtošana”, kas nesniedz nekādu informāciju un nenorāda arī nekādu patiesu iemeslu tās secinājuma pamatojumam, turklāt neraugoties uz, pirmkārt, prasītāju pieprasījumiem par to, kurus tās izteikušas tostarp savos apsvērumos par galīgo informācijas paziņošanas dokumentu, un, otrkārt, pierādījumiem, kurus tās iesniedza izmeklēšanas procedūras laikā. Šie pierādījumi liecinot par to, ka *Huta Laziska* — lielākais Kopienas ferosilīcija ražotājs — bija beigusi ražot ferosilīciju 2005.–2006. gadā pēc domstarpībām ar savu elektrības piegādātāju

un ka tādējādi šī sabiedrība cieta zaudējumus, kurus nebija radījis imports, uz kuru attiecās izmeklēšanas procedūra. Turklāt prasītājas apgalvo, ka *Huta Laziska* ražošanas samazinājums bija tik ievērojams, ka tā bija atbildīga par lielāko daļu Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājuma.

- 203 Replikā prasītājas iebilst pret Padomes norādi, ka prasītājas neesot lūgušas sīkākus paskaidrojumus par zaudējumu novērtējumu, kuru Padome bija veikusi, izslēdzot datus par *Huta Laziska*, kā tas izriet no apstrīdētās regulas preambulas 101. apsvēruma. Prasītājas par to esot iesniegušas konkrētu pieprasījumu 2008. gada 7. janvārī.
- 204 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 205 Būtībā prasītājas apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo apstrīdētās regulas preambulas 101. apsvērums par datu, kas attiecas konkrēti uz *Huta Laziska* zaudējumiem, ietekmi uz zaudējumu noteikšanu ir "atkārtošana", kas nesniedz nekādu informāciju un nenorāda arī nekādu patiesu iemeslu Padomes secinājuma pamatojumam, turklāt neraugoties uz prasītāju izteiktajiem pieprasījumiem par to.
- 206 Kā jau minēts iepriekš 162. punktā, prasītājas nevar atsaukties uz pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu, ja patiesībā tās apstrīd iestāžu secinājuma pamatotību. Apstākļi, ka prasītājas uzskata, ka iestāžu sniegtie paskaidrojumi nav

apmierinoši, nekādā veidā nepierāda, ka šīs iestādes būtu pārkāpušas pienākumu norādīt pamatojumu.

²⁰⁷ Turklāt jāpiebilst, ka no galīgā informācijas paziņošanas dokumenta 99. un 100. punkta un no apstrīdētās regulas preambulas 100. un 101. apsvēruma izriet, ka iestādes uzskatīja, pirmkārt, ka zaudējumu iemesls bija jāanalizē Kopienas ražošanas nozares līmenī kopumā un ka informācija par *Huta Laziska* bija ņemta vērā, un, otrkārt, ka, pat ja datus par šo ražotāju varētu izslēgt no novērtējuma, atlikušajā Kopienas ražošanas nozares daļā novērotās tendences paliek izteikti negatīvas. Lai gan šie paskaidrojumi nenoliedzami var tikt uzskatīti par īsiem, tie tomēr skaidri un vienoziņīgi atspoguļo iestāžu argumentāciju saskaņā ar judikatūru, uz kuru izdarīta atsauce iepriekš 44. punktā. Katrā ziņā situācija šajā lietā nekādā veidā nevar tikt salīdzināta ar situāciju lietā, kurā tika pasludināts iepriekš 202. punktā minētais spriedums lietā *Petrotub* un *Republica/Padome*, uz kuru prasītājas atsaucas savos procesuālajos rakstos. Šajā lietā Tiesa atzina, ka Padome bija vienkārši atsaukusies uz Kopienas tiesību aktiem, neietverot nekādus paskaidrojumus, kas varētu radīt skaidrību attiecīgajām personām un tiesai.

²⁰⁸ Visbeidzot, jānorāda — tas, ka iestādes nav apmierinājušas pieprasījumu par Kopienas ražošanas nozares, izslēdzot *Huta Laziska*, ciesto zaudējumu vērtējuma paziņošanu, pats par sevi nav pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

²⁰⁹ No tā izriet, ka ceturtnā pamata piektā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par ceturajā pamata sesto daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu attiecībā uz Padomes secinājumiem par importa no trešām valstīm ietekmi

Lietas dalībnieku argumenti

- ²¹⁰ Prasītājas apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo apstrīdētās regulas preambulas 95. apsvērumā tā apgalvojusi, ka imports no citām trešām valstīm nav ietekmējis Kopienas ražošanas nozares ciestos zaudējumus. Šajā sakarā tās atsaucas uz saviem apsvērumiem par galīgo informācijas paziņošanas dokumentu, kuros, atsaucoties uz pierādījumiem, kas sniegti kopā ar to apsvērumiem par pagaidu informācijas dokumentu, tās norāda, ka šis apgalvojums ir kļūdains, jo imports no Islandes un Venecuēlas laikā no 2005. gada līdz izmeklēšanas laikposmam ievērojami pieauga, atņemot Kopienas ferosilīcija ražotājiem tirgus daļas.
- ²¹¹ Replikā prasītājas piebilst, ka pretēji Padomes apgalvotajam nav pretrunas starp argumentu, ka imports no citām trešām valstīm ir sekmējis Kopienas ražošanas nozares ciestos zaudējumus, un argumentu, ka imports par dempinga cenām ir aizņēmis Norvēģijas, Venecuēlas un Islandes importa "atbrīvoto vietu". Imports par dempinga cenām esot aizstājis ferosilīciju no Venecuēlas un Islandes laikā no 2004. līdz 2005. gadam. Savukārt laikā no 2005. gada līdz izmeklēšanas laikposmam imports no Venecuēlas un Islandes pieauga un tādējādi ietekmēja Kopienas ražošanas nozari.

212 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

213 Būtībā prasītājas apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo apstrīdētās regulas preambulas 95. apsvērumā tā ir apgalvojusi, ka imports no citām trešām valstīm nav ietekmējis Kopienas ražošanas nozares ciestos zaudējumus.

214 Atkal — kā norādīts tostarp iepriekš 162. punktā — prasītājas nevar atsaukties uz pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu, ja patiesībā tās apstrīd iestāžu secinājuma pamatotību. Apstāklis, ka prasītājas uzskata, ka iestāžu sniegtie paskaidrojumi nav apmierinoši, nekādā veidā nepierāda, ka šīs iestādes būtu pārkāpušas pienākumu norādīt pamatojumu.

215 Turklāt jānorāda, ka iestādes pagaidu regulas preambulas 115.–121. apsvērumā ir sīki analizējušas importa no citām trešām valstīm ietekmi uz Kopienas ražošanas nozares stāvokli. Pagaidu regulā izklāstīto analīzi tās ir apstiprinājušas apstrīdētās regulas preambulas 95. apsvērumā. Precīzāk, iestādes pagaidu regulas preambulas 118. un 120. apsvērumā ir izvērsti aplūkojušas importu no Venecuēlas un Islandes. Šajos apsvērumos iestādes ir tostarp precizējušas, ka, lai gan nevar izslēgt, ka imports no Islandes un Venecuēlas varēja negatīvi ietekmēt Kopienas ražošanas nozares stāvokli,

šo ietekmi nevar uzskatīt par būtiski ievērojamu salīdzinājumā ar importa par dempinga cenām apjomu un cenām. No tā izriet, ka iestādes šajos apsvērumos skaidri un viennozīmīgi ir atklājušas savu argumentāciju un tādējādi tām nevar pamatoti pār-mest nekādu pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

216 Tādējādi ceturrtā pamata sestā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

5. Par piekto pamatu — prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu saistībā ar informācijas par antidempinga procedūras uzsākšanu paziņošanu

Lietas dalībnieku argumenti

217 Prasītājas apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību, jo tā nav apmierinājusi to iesniegtos pieprasījumus, kas bija vērsti uz to, lai procedūras nekonfidencialajos lietas materiālos tiktu iekļauti papildu nekonfidenciali dati par pierādījumiem, kādiem jābūt sūdzībā, uz kuras pamata var tikt uzsākta antidempinga procedūra.

218 Šajā ziņā, pirmkārt, prasītājas norāda, ka savos 2007. gada 15. janvārī iesniegtajos apsvērumos par zaudējumiem un savos apsvērumos par pagaidu informācijas dokumentu tās pieprasīja, lai tām tiek izsniegti sūdzībā ietvertās nekonfidencialās informācijas kopsavilkumi par šķietamā patēriņa aprēķinu, dempinga starpības aprēķina pamatu un sūdzības pamatā esošo sabiedrību ražošanas izmaksām. Tās precizē, ka

šie kopsavilkumi tām bija jāpaziņo, lai, pirmām kārtām, pierādītu, ka šāda informācija sūdzībā patiešām bija tikusi sniegta tajā ietvertu apgalvojumu pamatošanai pietiekamā apjomā, un, otrām kārtām, lai attiecīgajiem eksportētājiem ļautu nekonfidenciāla kopsavilkuma formā pārbaudīt informāciju, uz kuru pamatojoties Komisija uzskatīja, ka bija jāuzsāk antidempinga procedūra. Prasītājas apgalvo, ka bez šiem kopsavilkumiem tās nevarēja atbildēt uz sūdzībā ietvertajiem *Euroalliages* iebildumiem.

219 Precīzāk, attiecībā uz informāciju par šķietamā patēriņa aprēķinu prasītājas paskaidro, pirmām kārtām, ka sūdzība ietvēra divus atšķirīgus datu kopumus par patēriņu (imports, eksports, pārdošanas apjoms, krājumi un ražošana) un šo atšķirību radīja dažādas korekcijas. Šo atšķirību dēļ prasītājas pieprasīja precizējumus, kā arī aprēķinu saskaņošanu attiecībā uz abiem datu kopumiem. Otrām kārtām, atbildot uz Padomes argumentu, ka bija tikusi paziņota formula dažādo ferosilīcija veidu pārveidošanai par 75 % ferosilīciju, prasītājas replikā apgalvo, ka tās lūdza nevis formulu, bet gan pamatojumu šādas formulas izmantošanai situācijā, kurā nekāda formula nebija nepieciešama.

220 Attiecībā uz informāciju par dempinga starpības aprēķina pamatu prasītājas norāda, ka sūdzības nekonfidenciālās versijas C.a pielikumā ir atkārtota visa prasītājam sniegtā informācija par dempingu. Taču šīs lapas ir baltas, kas nozīmē, ka prasītājas nevarēja pārbaudīt, vai sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu un katrā ziņā — vai tie bija pietiekami.

221 Attiecībā uz informāciju par sūdzības pamatā esošo sabiedrību ražošanas izmaksām prasītājas precīzē, ka administratīvā procesa laikā tās salīdzināja sūdzībā minēto ražošanas cenu attīstību visai Kōpienas ražošanas nozarei un atbildēs uz antidempinga

anketu ietvertajiem datiem katram Kopienas ražotājam. Salīdzinājums atklājis ievērojamas atšķirības, kas prasītājas rosinājis pieprasīt Komisijai, lai tā atklāj katra Kopienas ražotāja nekonfidenciālos datus, kādi tie ietverti sūdzībā. Komisija bez kāda pamatojuma esot atteikusies sniegt šos datus.

- 222 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka procedūras lietas materiālos netika iekļauta nekāda *Euroalliances* sūdzību atbalstošo sabiedrību sniegta “noderīga nekonfidenciāla versija”. Tās turklāt norāda, ka, lai gan galu galā tika sniegta noteikta informācija, tās ticamību likusi apšaubīt konstatētā neatbilstība starp datiem, kas ietverti dažādos šo sabiedrību paziņotajos dokumentos.
- 223 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 224 Saskaņā ar iepriekš 52. punktā minēto judikatūru ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radītajiem zaudējumiem. Šajā ziņā iestādēm attiecīgajiem uzņēmumiem jāsniedz — tiktāl, ciktāl tiek nodrošināta komercnoslēpuma aizsardzība — to interešu aizstāvībai noderīgas

norādes, vajadzības gadījumā pēc savas iniciatīvas izvēloties piemērotu šādas paziņošanas kārtību (iepriekš 52. punktā minētais spriedums lietā *Al-Jubail Fertilizer/Padome*, 17. punkts).

225 Attiecībā uz komercnoslēpumu jāatgādina arī, ka pamatregulas 19. panta 1. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 19. panta 1. punkts) paredzēts, ka ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls. Turklāt saskaņā ar pamatregulas 19. panta 2. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 19. panta 2. punkts) ieinteresētajām pusēm, kuras sniedz konfidenciālu informāciju, ir pienākums sagatavot tās nekonfidenciālu kopsavilkumu, izņemot ārkārtējus gadījumus, ja nav iespējams izveidot šīs informācijas kopsavilkumu. Saskaņā ar šo pašu tiesību normu šādiem kopsavilkumiem ir jābūt pietiekami sīki izstrādātiem, lai ļautu pieņemtā veidā saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību.

226 Tas, vai Padome patiešām ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, neapmierinot tās pieprasījumus par to, lai procedūras nekonfidenciālajos lietas materiālos tiktu iesniegti papildu nekonfidenciāli dati, ir jānosaka, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus.

227 Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka 2007. gada 15. janvārī Komisijai adresētajos apsvērumos par zaudējumiem tās ir pieprasījušas, lai sūdzībā ietvertās informācijas par patēriņa aprēķinu, dempinga starpības aprēķina pamatu un sūdzības pamatā esošo sabiedrību ražošanas izmaksām nekonfidenciāli kopsavilkumi tiek iekļauti procedūras nekonfidenciālajos lietas materiālos. Šīs informācijas neesamības procedūras nekonfidenciālajos lietas materiālos dēļ prasītājas neesot varējušas atbildēt uz sūdzībā izvirzītajiem iebildumiem.

228 Vispirms attiecībā uz patēriņa aprēķinu jānorāda, ka apsvērumos par zaudējumiem prasītājas ir pieprasījušas, lai tām tiek paziņoti trīs veidu dati: pirmām kārtām, pamatojums formulai, kas izmantota, lai pārvērstu visus importa datus par 75 % ferosilīciju, otrām kārtām, izskaidrojums attiecībā uz veidu, kādā šī pārveidošana tika aprēķināta iekšzemes satiksmes sūtījumu noteikšanai, un, trešām kārtām, divu Kopienas ražotāju — *SKW Trostberg AG* un *TDR* — *Metalurgija d.d.* — novērtētā ražošana, uz kuru ir atsaucies sūdzības nekonfidencialajā versijā sniegtajā tabulā par šķietamo patēriņu, kā arī veids, kādā tika aprēķināta šo novērtējumu pārveidošana.

229 Jānorāda, ka dažādo ferosilīcija veidu pārveidošanai par 75 % ferosilīciju izmantotā formula ir iekļauta sūdzības nekonfidencialajā versijā. Turklāt Komisija prasītājam sniedza šīs formulas izmantošanas pamatojumu 2007. gada 10. septembrī prasītājam adresētajā papildu pagaidu informācijas dokumentā, no kura izriet, ka izmantotā pārveidošanas formula izrādījās nepieciešama, lai varētu pienācīgi salīdzināt datus.

230 Attiecībā uz iekšzemes satiksmes sūtījumiem jānorāda arī, ka no sūdzības nekonfidencialās versijas izriet, ka dati par šiem sūtījumiem balstījās uz reāliem sūtījumiem, par kuriem datus bija snieguši dažādi sūdzības iesniedzēji, pamatojoties uz 75 % ferosilīciju, kā arī uz novērtējumu attiecībā uz *SKW* un *TDR*. No šīs pašas sūdzības versijas izriet arī, ka dati par reālajiem sūtījumiem tika uzskatīti par konfidencialiem. Tā kā sūdzības nekonfidencialajā versijā ir iekļauti kopējie dati par iekšzemes pārveidojumiem, jāuzskata, ka iestādes ir rīkojušās atbilstoši pamatregulas 19. panta 1. un 2. punktam.

- 231 Visbeidzot, attiecībā uz novērtēto *SKW* un *TDR* ražošanu jānorāda, ka Komisija papildu pagaidu informācijas dokumentā ir paskaidrojusi, ka tās pamatā bija sūdzības iesniedzēju zināšanas par tirgu un ka tādējādi tā tika uzskatīta par konfidenciālu. Kā minēts iepriekš 230. punktā, tā kā sūdzības nekonfidenciālajā versijā ir iekļauti kopējie dati par iekšzemes pārvaldājumiem, jāuzskata, ka iestādes ir rīkojušās atbilstoši pamatregulas 19. panta 1. un 2. punktam.
- 232 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāuzskata, ka prasītājas kļūdaini apgalvo, ka informācija par patēriņa aprēķinu, kuras nekonfidenciālu versiju tās lūdza sniegt, tām netika paziņota. Faktiski tā tika iekļauta vai nu nekonfidenciālajos lietas materiālos, vai sniegta papildu pagaidu informācijas dokumentā. Tādējādi attiecībā uz šo sūdzības aspektu prasītājam nav pamata atsaukties uz savu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 233 Tālāk, kas attiecas uz dempinga starpības aprēķinu, jāatzīst, ka sūdzības nekonfidenciālajā versijā ir ietverts īss, bet skaidrs paskaidrojums par to, kādā veidā aprēķināta parastā vērtība un eksporta cena. Turklāt papildu pagaidu informācijas dokumentā ir sniegti sīki paskaidrojumi par to, kā tika aprēķināta parastā vērtība. Konkrētāk, šajā pēdējā minētajā dokumentā Komisija atsauca uz parastās vērtības aprēķinā izmantotajām cenām, kuras ietvertas sūdzības nekonfidenciālās versijas C.1., C.2., C.3. un C.4. pielikumā. Tādējādi jāatzīst, ka prasītājam bija pietiekama informācija par dempinga starpības aprēķina pamatu, lai tās varētu īstenot savas tiesības uz aizstāvību, un ka tam, ka lapas attiecībā uz C.a pielikumu nekonfidenciālajā versijā bija baltas, nebija nozīmes.
- 234 Visbeidzot, attiecībā uz sūdzības pamatā esošo sabiedrību ražošanas izmaksām jānorāda, ka visu sūdzības iesniedzēju kopumā ražošanas izmaksas ir ietvertas sūdzības nekonfidenciālās versijas 5. pielikumā. Tā kā dati par katras sūdzības iesniedzējas

reālajām ražošanas izmaksām neapšaubāmi ir konfidenciāli un tā kā sūdzības nekonfidenciālajā versijā ir ietverti kopējie dati par sūdzības iesniedzēju ražošanas izmaksām, iestādes ir rīkojušās atbilstoši pamatregulas 19. panta 1. un 2. punktam. No tā izriet, ka iestādes prasītājam ir sniegušas to interešu aizstāvībai noderīgas norādes, tai pat laikā nodrošinot komercnoslēpuma ievērošanu. Tādējādi arī attiecībā uz sūdzības iesniedzēju ražošanas izmaksām prasītājam nav pamata atsaukties uz savu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

²³⁵ Otrkārt, prasītājas pārmet Padomei, ka tā procedūras lietas materiālos nav iekļāvuši *Euroalliances* sūdzību atbalstošo sabiedrību sniegtās informācijas “noderīgu nekonfidenciālu versiju”. Tās turklāt norāda, ka, lai gan galu galā tika sniegta noteikta informācija, tās ticamību likusi apšaubīt konstatētā neatbilstība starp datiem, kas ietverti dažādos šo sabiedrību paziņotajos dokumentos.

²³⁶ Šajā ziņā jānorāda uz šo apgalvojumu neprecīzo raksturu un jāsecina, ka tie ir jāatzīst par nepieņemamiem saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, kā tie interpretēti iepriekš 60. punktā minētajā judikatūrā. Prasītājas nav sniegušas nekādus precizējumus par nekonfidenciālajām versijām, kuras tās uzskata par nepietiekami noderīgām. It īpaši tās neprecizē, vai ir runa par sūdzības pamatojumam iesniegto dokumentu vai par vēlāk iesniegto dokumentu nekonfidenciālajām versijām. Turklāt tās nesniedz nekādus precizējumus par datiem, kurus tās uzskata par pretrunīgiem. Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

²³⁷ No tā izriet, ka piektais pamats ir jānoraida kā daļēji nepamatots un daļēji nepieņemams.

238 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida pilnībā.

239 Ir jānoraida arī prasītāju pieteikums par procesa organizatorisko pasākumu noteikšanu un pierādījumu savākšanas pasākumiem. Pirmkārt, prasītājas lūdz, lai Vispārējā tiesa uzdod sniegt informāciju apstrīdētās regulas preambulas 101. apsvēruma atbilstamam par datu, kas attiecas konkrēti uz *Huta Laziska*, ietekmi uz zaudējumu noteikšanu. Tā kā iepriekš 205.–209. punktā ir noteikts, ka minētais apsvērumus ir atbilstoši pamatots, prasītāju pieteikums nav jāapmierina. Otrkārt, prasītājas lūdz, lai Vispārējā tiesa uzdod sniegt informāciju par patēriņa aprēķinu, dempinga starpības aprēķinu, kā arī katras sabiedrības, kas ir sūdzības pamatā, ražošanas izmaksām, lai tās varētu pārlicināties, vai izmeklēšana tika uzsākta, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem par dempingu un zaudējumiem. Iepriekš 224.–234. punktā ir noteikts, ka prasītājas saņēma savu interešu aizstāvībai noderīgas norādes attiecībā uz katru no šiem trīs faktoriem. Tādējādi arī šis prasītāju pieteikums nav jāapmierina.

Par tiesāšanās izdevumiem

240 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Padomes prasījumiem.

241 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**

- 2) ***Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) un Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;***

- 3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Pelikánová

Jūrimäe

Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 25. oktobrī.

Satura rādītājs

Prāvas priekšvēsture	II - 7368
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 7372
Juridiskais pamatojums	II - 7374
1. Par pirmo pamatu — nosacīta peļņas līmeņa izmantošanu, nosakot eksporta cenu	II - 7374
Par pirmā pamata pirmo daļu — kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pamatregulas 2. panta 9. punktu	II - 7374
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7374
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7375
Par pirmā pamata otro daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	II - 7380
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7380
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7381
Par pirmā pamata trešo daļu — prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	II - 7383
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7383
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7383
Par pirmā pamata ceturto daļu — labas pārvaldības principa pārkāpumu	II - 7385
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7385
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7386

2.	Par otro pamatu — <i>Silmak</i> piedāvātajām cenu saistībām	II - 7387
	Par otrā pamata pirmo daļu — vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu	II - 7387
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 7387
	Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7388
	Par otrā pamata otro daļu — pamatregulas 6. panta 7. punkta, 8. panta 4. punkta un 20. panta 1. punkta pārkāpumu	II - 7392
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 7392
	Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7393
	Par otrā pamata trešo daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	II - 7395
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 7395
	Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7396
	Par otrā pamata ceturto daļu — prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	II - 7397
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 7397
	Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7398
3.	Par trešo pamatu — zaudējumu noteikšanu	II - 7399
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 7399
	Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7401
4.	Par ceturto pamatu — cēloņsakarības starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem analīzi	II - 7407

Par ceturťā pamata pirmo daļu — trešo valstu ražotāju aiziešanas no Kopienas tirgus un noteiktu Kopienas ražotāju pārorientēšanās un ražošanas samazināšanas ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari	II - 7408
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7408
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7410
— Par iebildumu par trešo valstu un Kopienas ražotāju atbrīvotajām tirgus daļām	II - 7410
— Par iebildumu par Kopienas ražošanas nozares brīvprātīgā ražošanas samazinājuma lielumu un iemeslu	II - 7415
— Par iebildumu par prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	II - 7416
— Par iebildumu par rūpības pienākuma un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	II - 7417
Par ceturťā pamata otro daļu — Kopienas ražošanas nozares dalībnieku individuāli ciesto zaudējumu iemesliem	II - 7418
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7418
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7419
Par ceturťā pamata trešo daļu — Kopienas ražošanas nozares ražošanas samazinājumu	II - 7422
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7422
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7423
Par ceturťā pamata ceturto daļu — Kopienas ražošanas nozares izmaksu pieauguma ietekmi	II - 7423
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7423
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7425

— Par iebildumu par acīmredzamām kļūdām vērtējumā	II - 7425
— Par iebildumu par labas pārvaldības principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	II - 7429
Par ceturttā pamata piekto daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu attiecībā uz Huta Laziska ciesto zaudējumu analīzi	II - 7430
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7430
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7431
Par ceturttā pamata sesto daļu — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu attiecībā uz Padomes secinājumiem par importa no trešām valstīm ietekmi	II - 7433
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7433
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7434
5. Par piekto pamatu — prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu saistībā ar informācijas par antidempinga procedūras uzsākšanu paziņošanu	II - 7435
Lietas dalībnieku argumenti	II - 7435
Vispārējās tiesas vērtējums	II - 7437
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 7442